

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobců: 1) Česká společnost ornitologická - Jihomoravská pobočka, IČ
65353391 sídlem Lidická 971/25, Brno
2) xxx
3) xxx
4) xxx
5) xxx
6) xxx
žalobci 2 – 6 všichni zastoupeni Mgr. Jaroslavem Srbou, advokátem se
sídlem Údolní 567/33, Brno

proti
žalovanému: Ministerstvo dopravy
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

za účasti osob zúčastněných na řízení:

- I. Dopravní podnik města Brno, a.s., se sídlem Hlinky 64/151, Brno (stavebník), zastoupen JUDr. Lucií Ševčíkovou, advokátkou se sídlem Jánská 454/11, Brno
- II. EG.D, a.s., se sídlem Lidická 1873/36, Brno
- III. CETIN a.s., se sídlem Českomoravská 2510/19, Praha
- IV. Masarykova univerzita, se sídlem Žerotínovo náměstí 617/9, Brno
- V. Statutární město Brno, se sídlem Kounicova 67a, Brno, zastoupen JUDr. Lucií Ševčíkovou, advokátkou se sídlem Jánská 454/11, Brno

VI. **Quantcom, a.s.**, se sídlem Křižíkova 36a/237, Praha,
zastoupená Mgr. Andreou Stachovou, advokátkou se sídlem
Valentinská 92/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. dubna 2024, č. j. MD-1735/2023-130/48

takto:

I. Rozhodnutí ministerstva dopravy ze dne 2. dubna 2024, č. j. MD-1735/2023-130/48, a rozhodnutí Drážního úřadu ze dne 5. října 2022, čj. DUCR-59246/22/Sj, se ruší a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

II. Žalovaný je povinen na náhradě nákladů řízení zaplatit prvnímu žalobci částku 4 000 Kč do jednoho (1) měsíce od právní moci rozsudku.

III. Žalovaný je povinen na náhradě nákladů řízení zaplatit druhému a třetímu žalobci částku 40 531,40 Kč do jednoho (1) měsíce od právní moci rozsudku, a to do rukou Mgr. Jaroslava Srby, advokáta.

IV. Žalovaný je povinen na náhradě nákladů řízení zaplatit čtvrtému a pátému žalobci částku 40 531,40 Kč do jednoho (1) měsíce od právní moci rozsudku, a to do rukou Mgr. Jaroslava Srby, advokáta.

V. Žalovaný je povinen na náhradě nákladů řízení zaplatit šestému žalobci částku 21 172,20 Kč do jednoho (1) měsíce od právní moci rozsudku, a to do rukou Mgr. Jaroslava Srby, advokáta.

VI. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci z pohledu prvního žalobce

[1] Žalobci napadli shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo částečně změněno rozhodnutí Drážního úřadu ze dne 5. října 2022, čj. DUCR-59246/22/Sj, ve zbytku byla odvolání, která směřovala proti tomuto rozhodnutí, zamítnuta a rozhodnutí bylo potvrzeno. Ve stručnosti – správním rozhodnutím bylo vydáno společné povolení pro soubor staveb, kde stavbou hlavní je stavba dráhy „*Brno Lanová dráha Pisárky – Kampus*“ (dále také jen obecně „*záměr*“ nebo „*stavba*“ podle kontextu, pokud není nutné konkrétní ztotožnění záměru či stavby proti jinému), za podmínek dále v tomto povolení uvedených. Rozhodováno bylo ust. § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*stavební zákon*“). Toto ustanovení stavebního zákona není ke dni rozhodování soudu účinné. Rozhodnuto bylo společným povolením, jímž se schvaluje stavební záměr, vymezí pozemky pro jeho realizaci a stanoví podmínky pro umístění a provedení stavby.

[2] První žalobce nebyl účastníkem shora uvedeného správního řízení, v tomto směru o jeho odvolání nebylo rozhodováno. Přiznání účastnictví se domáhá mj. i podanou žalobou a činil tak i v průběhu správního řízení, byť procesně neúspěšně (přesněji řečeno, žalobce se domáhá postupu podle zákona č. 114/1992 Sb., v němž by byl účastníkem řízení, o jeho žádosti být účastníkem řízení byl negativně vyrozuměn pouhým přípisem).

II. Žalobní argumentace prvního žalobce

[3] Žalobce v podané žalobě nejprve přináší argumenty pro svou aktivní legitimaci v řízení. Uvedl, že si je vědom ust. § 68 soudního řádu správního, svého účastnictví se však domáhal podáním ze dne 30. 1. 2024 v rámci odvolacího řízení, na což žalovaný sdělil, že žalobce nepovažuje za účastníka řízení. Vzhledem k tomu, že otázka účastnictví je řešena přímo v zákoně, žalovaný o účasti žalobce ani nerozhodoval (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2008, čj. 2 As 8/2008-39). Proto se žalobce nemůže bránit samostatnou žalobou proti takovému neexistujícímu rozhodnutí, kde by otázka účastnictví byla vyřešena. Uvádí, že ve věci samé mělo být postupováno podle ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o ochraně přírody“ nebo „zákon č. 114/1992 Sb.“), kde by žalobce postavení účastníka řízení měl. Poukazuje na předmět své činnosti jako spolku, jímž je ochrana ptactva, což jej opravňuje k podání žaloby, a poukazuje na to, že rozhodnutí může zasahovat do právní sféry osob, které nebyly účastníky řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2014, čj. 4 As 157/2013-33, ze dne 13. 11. 2023, čj. 9 As 149/2023-139, nebo ze dne 30. 8. 2022, čj. 1 As 115/2022-35). Všechny tyto okolnosti podle jeho názoru svědčí jeho aktivní legitimaci ve smyslu ust. § 65 odst. 1 soudního řádu správního, neboť napadeným rozhodnutím bylo potvrzeno rozhodnutí o záměru, u něhož lze očekávat dopad na zvláště chráněné druhy (zejména ptactva), aniž by bylo rozhodnuto o výjimce z ochrany; žalobce je spolkem, jehož hlavním posláním je podle stanov ochrana přírody a krajiny se zaměřením na ptactvo v Jihomoravském regionu. K postavení účastníka řízení by tak mělo postačovat plausibilní tvrzení (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, čj. 8 As 47/2005-86, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2022, čj. 2 Ao 1/2022-42).

[4] V další části žaloby žalobce svou argumentaci směřuje proti tomu, že nebylo provedeno posouzení výjimky z ochrany zvlášť chráněných druhů. Poukazuje na hodnocení vlivu zásahu na zájmy ochrany přírody Ing. Melicharem ke dni 24. 10. 2020 (dále také jen „biologické hodnocení“), kde je konstatováno, že budou dotčeny biotopy celkem 11 zvláště chráněných druhů obratlovců (morčák velký jako kriticky ohrožený druh, silně ohrožené druhy kvakoše nočního, lžičáka pestrého, písíka obecného, slepýše křehkého, volavky bílé, a ohrožených druhů ropuchy obecné a veverky obecné, a dále možný zásah do ohrožených druhů bezobratlých – čmeláka skalního, mravence a zlatohlávka tmavého). Škodlivý zásah byl předpokládán během výstavby i přes realizaci všech zmírňujících opatření. V následně vydaném rozhodnutí bylo v bodě C odkázáno na požadavky Odboru životního prostředí Magistrátu města Brna ze dne 9. 6. 2021, včetně závazného stanoviska z hlediska ochrany přírody a krajiny ze dne 9. 5. 2021, a stanoviska odpadového hospodářství a hydrogeologie ze dne 14. 5. 2021, že je nutné se obrátit na příslušný orgán ochrany přírody (Krajský úřad Jihomoravského kraje). Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný si vyžádal vyjádření Krajského úřadu Jihomoravského

kraje, odboru životního prostředí, a tento úřad nezjistil škodlivý zásah realizace záměru do vývoje žádného ze zvláště chráněných druhů, a že za dodržení kompenzačních a preventivních opatření neshledává potřebu povolení výjimky ze základních ochranných podmínek zvláště chráněných druhů podle ust. § 56 zákona o ochraně přírody.

[5] Žalobce namítá, že posuzujícímu úřadu mělo být zřejmé, že může být záměrem dotčen zájem na ochraně zvláště chráněných druhů, které jsou chráněny ve všech vývojových stádiích, jejich sídla a biotop. K zahájení příslušného řízení pak postačí pouhá eventualita zásahu, pravděpodobnost účinku a míra škodlivosti zásahu do přirozeného vývoje (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2015, čj. 2 As 49/2013-109). Toto rozhodnutí mělo být vydáno před rozhodnutím o umístění stavby (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, čj. 1 As 37/2005-154, ze dne 22. 6. 2016, čj. 3 As 212/2015-80, ze dne 1. 8. 2012, čj. 1 As 47/2012-38, nebo ze dne 23. 9. 2014, čj. 1 As 176/2012-140); bez tohoto posouzení není možné stavbu umístit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2018, čj. 6 As 139/2017-73). Stanovisko je podmínkou a součástí rozhodnutí o stavebním záměru. Podle názoru žalobce nelze nahradit vyjádřením v rámci odvolacího řízení konstatujícím neúčelnost rozhodnutí o výjimce, neboť tím je obcházen zákonný požadavek na náležité zvážení rozhodných skutečností týkající se posouzení dopadů na zvlášť chráněné živočichy. Postupem, který byl v tomto řízení zvolen, byl žalobce vyloučen z případného správního řízení, kde mohl věcně argumentovat a kde by bylo vydáno náležité rozhodnutí. Závěry, které v tomto řízení byly přijaty, jsou obecné, nepřezkoumatelné, věcně takové rozhodnutí nemůže obstát. Jedná se tak o podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít vliv na vydání nezákonného rozhodnutí o věci samé. Neprovedené řádné vypořádání požadavků na ochranu zvlášť chráněných druhů je pak v rozporu i se zásadou materiální pravdy ve smyslu ust. § 3 správního řádu, k tomu cituje žalobce obecně známou judikaturu. Připomíná, že ochrana přírody i dotčených zvláště chráněných druhů je veřejným zájmem, což absence tohoto posuzování vyloučila i z rozhodovacího důvodu. Bez bližšího objasnění byl konstatován jen zájem na posílení dopravní infrastruktury a spojení veřejné dopravy do kampusu v Brně Bohunicích, aniž by byly blíže hodnoceny další skutečnosti (v době rozhodování byla budována a zprovozněna nová tramvajová linka do dané destinace, zastávky Lipová a Univerzitní kampus jsou již propojené trolejbusovou dopravou, která jezdí co 10 minut s celkovou dobou jízdy 9 minut, kdy plánovaná jízda lanovkou je 8 minut). V případě nárazových akcí se mnou posílit spoje po omezenou dobu, v Brně je takový systém běžně používán. Žalobce dále upozorňuje, že na záměr nebyla vypracována žádná studie proveditelnosti, která by zjistila, zda lanovka je nejlepším řešením dopravní situace a spočítala její ekonomickou udržitelnost. Ohledně vážení všech veřejných zájmů poukazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 28. 6. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 24/04.

[6] Další část žalobní argumentace se zaměřuje na samotné dopady záměru na zvláště chráněné druhy. Lesní porosty v údolí Svratky v Pisárkách a na svazích nad Riviérou jsou atraktivní ornitologickou lokalitou, a je tak zde shromážděno množství údajů o výskytu ptáků, včetně údajů v dostupných a státní správou využívaných databázích ND OP (nálezová databáze Agentury ochrany přírody a krajiny ČR) a Avif. V posledních 15 letech zde byl zjištěn výskyt více než 80 ptačích druhů, z toho více než 30 druhů zvláště chráněných (žalobce jednotlivě tyto druhy uvádí, jsou zde zastoupeny druhy jak ohrožené, tak silně ohrožené, tak kriticky ohrožené – KO – kriticky ohrožený, SO – silně ohrožený,

O – ohrožený: čírka obecná (*Anas crecca*; O), drozd cvrčala (*Turdus iliacus*; SO), hohol severní (*Bucephala clangula*; SO), chřástal vodní (*Rallus aquaticus*; SO), jestřáb lesní (*Accipiter gentilis*; O), kavka obecná (*Coloeus monedula*; SO), kopřivka obecná (*Mareca strepera*; O), krahujec obecný (*Accipiter nisus*; SO), krkavec velký (*Corvus corax*; O), krutihlav obecný (*Jynx torquilla*; SO), kvakoš noční (*Nycticorax nycticorax*; SO), ledňáček říční (*Alcedo atthis*; SO), lejsek šedý (*Muscicapa striata*; O), lžičák pestrý (*Spatula clypeata*; SO), morčák velký (*Mergus merganser*; KO), ostralka štíhlá (*Anas acuta*; KO), ostrůž lesní (*Falco subbuteo*; SO), pisík obecný (*Actitis hypoleucos*; SO), potápka malá (*Tachybaptus ruficollis*; O), rorýs obecný (*Apus apus*; O), slavík obecný (*Luscinia megarhynchos*; O), sokol stěhovavý (*Falco peregrinus*; KO), strakapoud jižní (*Dendrocopos syriacus*; SO), strakapoud prostřední (*Dendrocopos medius*; O), ťuhýk obecný (*Lanius collurio*; O), vlaštovka obecná (*Hirundo rustica*; O), vlha pestrá (*Merops apiaster*; SO), volavka bílá (*Ardea alba*; SO), zrzožlávka rudozobá (*Netta rufina*; SO) a žluva hajní (*Oriolus oriolus*; SO). V biologickém hodnocení je však zmíněno pouze 14 z těchto druhů, ostatní nebyly vzaty do úvahy. V území pak hnízdí další tři druhy uvedené v Příloze I směrnice rady EU o ochraně volně žijících ptáků č. 79/409/EHS – datel černý, žluna šedá a lejsek bělokrký. Konstatování, z něhož rozhodnutí vychází, že jednotlivé druhy nebudou vůbec záměrem ovlivněny, protože „přímo v místech základů budoucích stožárů nehnízdí“, nebo „přímo v trase nehnízdí“ nevychází ze znalostí biologie a ekologie ptáků. Není možné vyloučit hnízdění přímo v trase plánované lanovky, ale i samotná výstavba a její následný intenzivní provoz bude negativně ovlivňovat místní ptačí společenstva v širším okolí v souvislosti s jejich hnízdními a potravními okrsky, které nepostihují pouze vymezená trasa lanovky (nutné je počítat ovlivnění v řádech stovek metrů v okolí záměru).

[7] Žalobce dále namítá, že biologické hodnocení, ani žádné navazující stanovisko odpovědných orgánů ochrany přírody nereflektuje, že se přímo v trase lanovky nachází největší a poslední velké zimní nocoviště havranů polních a kavek obecných (druhy silně ohrožené), tyto ptáci na Brněnsko přilétají v zimním období z dalekých hnízdišť v Rusku a Bělorusku, a na nocování se k nim připojuje i prakticky celá populace kavek hnízdící přímo v Brně, nocování těchto ptáků je známo více než 100 let, od zimy 2011/2012 existuje dotčené nocoviště v oblasti Riviéry. Realizací záměru by pravděpodobně došlo k zániku tohoto nocoviště, u havrana by zaniklo jediné jihomoravské nocoviště, u kavek by byla ovlivněna i celá brněnská populace, která zahrnuje v současné době kolem 30 % celé jihomoravské populace. Biologické hodnocení nezjistilo shromaždiště tisíců ohrožených ptáků, což podle žalobce prokazuje, že bylo zpracováno nedostatečně.

[8] Žalobce dále uvádí, že biologické hodnocení pomíjí a bagatelizuje dopady záměru výstavby na přítomná společenstva ptáků, kdy pouze konstatuje riziko střetu některých druhů s nosnými lany, přesto autor nepovažuje tuto kolizní situaci za významně negativní ovlivnění dotčených druhů a zmiňuje, že jde o druhy „v okolí rozšířené“. Tyto druhy větších vodních ptáků (čírka obecná, hohol severní, kopřivka obecná, lžičák pestrý, morčák velký, ostralka štíhlá, potápka malá, zrzožlávka rudozobá, labuť velká) nejsou v Brně rozšířenými druhy z důvodu malého zastoupení mokřadních biotopů. Především vrubozobí ptáci využívají při letu řeku jako koridor a běžně létají i ve vyšších výškách. Lze tak podle žalobce předpokládat, že běžné úhyny řady ohrožených a zvláště chráněných druhů nelze zabránit v biologickém hodnocení navrhovaným zvýrazněním nosných lan.

Bez udělené výjimky podle zákona o ochrany přírody pak není konkrétní zvýraznění lan jakkoliv řešené a vymahatelné. U kriticky ohroženého druhu morčáka velkého je oblast Riviéry jedním ze tří míst, kde má druh v Brně i hnízdní výskyt (biologické hodnocení je uvádí jako druh zimující). Město Brno v rámci protipovodňových opatření plánuje instalovat zde hnízdní budky pro morčáky velké. Zabíjení o lana se pak může týkat i dalších druhů ptáků. Biologické hodnocení pak opomíjí další negativní vlivy, jako je fragmentace biotopů, rušení hnízdicích i zimujících ptáků hlukem, neustálým pohybem nepřírodních objektů nad lesem, činnosti související s údržbou lanovky, což může být fatální pro hnízdicí dravé ptáky (v lokalitě krahujec obecný a ostrůž lesní), nocoviště krkavcovitých (záměr provozovat lanovku i mezi 6. a 22. hodinou, což v zimních měsících zahrnuje i období sletu na nocoviště a dobu rozletu hejn z něj), což biologické hodnocení nijak nezohledňuje. Další takové vlivy jsou světelné znečištění a hluková zátěž. Hluková studie, která byla pro záměr zpracována, hodnotí hluk pouze ve vztahu k lidem, nikoliv k živočichům, u ptáků, kteří mají dobrý sluch, je hluk výrazným negativním jevem. Biologické hodnocení pak podle názoru žalobce obsahuje faktické chyby (zahrnutí kvakoše nočního za zimující druh, zmírňující opatření nezohledňuje měsíce IV. – VII., v důsledku mírných zim je začátek hnízdění ptáků uspíšen, morčák velký začíná hnízdit již v průběhu března).

Vyjádření žalovaného k prvému žalobci

[9] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil, navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž obsahově uváděl totéž, jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Poukázal na již zmiňované Biologické hodnocení Mgr. Melichara, a dále na to, že Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí, oznámil dne 18. ledna 2021 zahájení zjišťovacího řízení, dne 26. února 2021 pak vydal pod čj. JMK 33586/2021 rozhodnutí, že záměr nemůže mít významný vliv na životní prostředí a nebude posuzován podle zákona. Dále poukázal na již zmíněné stanovisko Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 17. 7. 2023, které bylo pořízeno podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu v rámci odvolacího řízení, na podmínku 32 rozhodnutí.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení

[10] Zúčastněné osoby (v době vyhlášení rozsudku další ze žalobců) xxx ve svém vyjádření uvedly, že i samy odkazovaly na výskyt zvláště chráněných druhů v lokalitě a na absenci výjimky z ochrany těchto druhů. K vyjádření Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí, ze dne 17. 7. 2023, čj. JMK 1077056/2023, namítají, že to je vnitřně rozporné. Trvají na tom, že pro stavbu nemohlo být vydáno společné povolení, ledaže by bylo vydáno rozhodnutí o výjimce, které by bylo vydáno v řízení, kde by byla respektována i jejich práva jako zúčastněných osob. Postup krajského úřadu a Statutárního města Brno podle nich dokladuje osobní zájem na vybudování stavby. Ztotožňují se s argumentací žalobce v této věci. Soud dodává, že tyto osoby zároveň proti napadenému rozhodnutí podaly svou žalobu, kde svou žalobní argumentaci rozšiřují o další body, která bude zmíněna dále.

[11] Zúčastněná osoba Statutární město Brno poukazuje na zjištění prováděná v místě výstavby, konkrétně Mgr. Vladimíra Melichara, který předložil odborné vyjádření

správním orgánům. Odkazuje na tato zjištění – v době zimních průzkumů nebylo nocoviště havranů polních a kavek zaznamenáno, lesní porost nebude zlikvidován, vliv na populaci těchto druhů nebude likvidační, oba druhy jsou schopny se vrátit. To se potvrdilo v lokalitě již před několika lety, kdy probíhaly lesní sanační práce pro napadení kůrovcem. Rozporuje tvrzení žalobce v žalobě, že v místě je nocoviště kavek obecných, a poukazuje na článek výsledky mapování kavek obecných. Lokalita je navštěvována turisty, k čemuž předkládají vyjádření společnosti Lesy města Brna a.s. Dále poukazuje na to, že spolu s další zúčastněnou osobou – Dopravním podnikem města Brna, a.s. – nechaly vypracovat odborné stanovisko Doc. dr. Jana Farkače a Ing. et Mgr. Michala Pravce, Ph.D., jehož obsahem je vyhodnocení žalobní argumentace. Tyto osoby označuje za odborníky, držitele příslušných veřejnoprávních povolení k provádění biologického hodnocení, stanovisko ze dne 11. 6. 2024 přikládají ke svému vyjádření. Uvádějí, že o tom, zda bude výjimka požadována, rozhodují orgány ochrany přírody a krajiny vlastní úvahou, citují z vyjádření ze dne 17. 7. 2023. Tvrdí, že vliv na biologickou rozmanitost území bude stavbou a provozem nevýznamný, a v rámci předběžné opatrnosti a rychlého vyřešení nenadálých konfliktních situací se smysluplnou ochranou přírody doporučují zajistit odborný biologický dozor. Ohledně nosných lan uvedla, že ta budou dostatečně zvýrazněna tak, aby nemohlo ke kolizím s ptactvem docházet, toto řešení je běžné u jiných evropských lanových drah (Londýn, Madrid, Wrocław, Koblenz). Dále uvedla, že proinvestovala již značné prostředky související se stavbou lanové dráhy či se souvisejícími stavbami, uvádí, že zde existuje zájem na zvýšení dopravní obslužnosti této lokality. Dále se vyjadřuje k celému území, tato část argumentace překračuje soudní přezkum vymezený podanou žalobou a jejími důvody.

Obsah správního spisu ve vztahu k žalobní argumentaci prvního žalobce

[12] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je ve vztahu k žalobním bodům uvedeno, že z důvodu minimalizace negativních vlivů záměru na zájmy ochrany přírody a krajiny jsou navržena zmírňující opatření: 1. Výřez a kácení dřevin se doporučuje z důvodu ochrany hnízdicích ptáků (§ 5a zákona o ochraně přírody a krajiny) provádět jen mimo období hnízdění ptactva, tj. kácení nebude prováděno v měsících IV. – VII. 2. Terénní práce při výstavbě je vhodné zahájit až po předchozím průzkumu vytyčeného staveniště zaměřeném na vyloučení výskytu obojživelníků, plazů, hnízd čmeláků a mravenišť mravenců rodu *Formica*. Průzkum musí provést odborně způsobilá osoba v biologicky vhodném období těsně předcházejícímu zahájení stavebních prací. 3. Nosná lana lanovky v místě křížení se Svratkou vhodným způsobem zvýraznit z důvodu omezení střetů s ptáky. Navržený způsob zvýraznění konzultovat s orgánem ochrany přírody. Dále je uvedeno, že bylo provedeno Hodnocení vlivu zásahu na zájmy ochrany přírody podle § 67 zákona o ochraně přírody - „BIOLOGICKÉ HODNOCENÍ – dle § 67 ZOPK“, zpracovatel: MGR. VLADIMÍR MELICHAR – držitel autorizace k provádění biologického hodnocení ve smyslu § 67 ve spojení s § 45i zákona o ochraně přírody, kde pro ochranu ptactva je z tohoto hodnocení uvedeno, že dle dikce ustanovení § 5a zákona o ochraně přírody je nutné formou zmírňujících opatření zajistit, aby nedocházelo k úhynům a zraňování ptactva. Kritické je zejména křížení lanového vedení s řekou Svratkou, na které hnízdí a zimuje řada druhů vodních ptáků. Vodní ptáci (kachny, slípky, ale i volavky) patří k nejméně obratným letcům. Střety s nosnými lany jsou vodní ptáci reálně ohroženi. Na druhou stranu již v současnosti není tok Svratky intravilánu Brna prostý obdobných

překážek. Nebudou-li zmírňující opatření akceptována, je nezbytné si vyžádat výjimku pro odchylný postup dle zákona o ochraně přírody. Z důvodu minimalizace vlivu záměru na volně žijící ptáky jsou navržena adekvátní zmírňující opatření a podmínky spočívající zejména v omezení doby kácení dřevin a zvýraznění lanového vedení nad řekou. Záborem bude dotčen biotop 11 zvláště chráněných druhů živočichů a druhy živočichů, které by záměrem mohly být dotčeny. /Jedná se o Ropuchu obecnou, Skokana zeleného, Ještěrku obecnou, Slepýše křehkého, Kopřivku obecnou (druh kachny), Krahujce obecného, Ledňáčka říčního, Lejska šedého, Strakapouda prostředního, Užovku obojkovou, Užovku podplamatou a Veverku obecnou/. Riziko náhodného usmrcení existuje u málo pohyblivých druhů obojživelníků a plazů a v době hnízdění i u ptáků. Rušení lze předpokládat v období výstavby, zejména pokud se bude překrývat s obdobím hnízdění. Konstatuje se nevýrazné dotčení těchto druhů záměrem. Zdejší entomofaunu lze v zásadě rozlišit na dvě skupiny se zastoupením ochranně významných druhů. První je skupina druhů vázaných na ruderalní bezlesí podél ulice Netroufalky v horní části lanovky. Tato skupina bude vzhledem k malému zásahu do biotopu a navazujícím rozsáhlým okolním ruderalním porostům jen málo dotčena a zásah nebude pro tyto druhy významně negativní. Druhou skupinou zdejší entomofauny jsou xylofágní a saproxylické druhy, zejména s vazbou na starší a zchovalé dubové porosty, které by záměrem neměly být významněji dotčeny. Tuto skupinu lze označit za nejvýznamnější v trase lanovky. Ovlivnění druhu bude ve skutečnosti zcela zanedbatelné. V rámci realizace záměru může nastat škodlivý zásah do přirozeného vývoje některých zvláště chráněných druhů, a proto se doporučuje vyžádat k tomuto zásahu výjimku z jejich základních ochranných podmínek. U některých druhů se předpokládá škodlivý zásah do přirozeného vývoje jednotlivých exemplářů během výstavby i přes realizaci všech zmírňujících opatření. Záchranný transfer rostlin nebo živočichů se nenavrhuje. Z důvodu minimalizace negativních vlivů jsou formulována věcná opatření nutná k prevenci, omezení, vyloučení a kompenzaci negativních účinků spojených s realizací daného záměru.

[13] Dále je v odůvodnění uvedeno, že byl popsán současný stav lokality včetně přímých a nepřímých vlivů zamýšleného záměru. Zamýšlený záměr byl vyhodnocen v celém průběhu, při jeho přípravě a provozu. V rámci hodnocení vlivu zamýšleného vlivu záměru na jednotlivé skupiny organismů bylo provedeno také srovnání se stávajícím stavem lokality. Bylo identifikováno mírné zhoršení stavu. Hodnocený záměr nemá významný negativní vliv na zájmy chráněné zákonem o ochraně přírody, zejména na zvláště chráněná území, významné krajinné prvky, prvky ÚSES, přírodní stanoviště a zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů. V důsledku záměru se předpokládá zvýšení míry fragmentace VKP tok a regionálního biokoridoru. Záměr může mít nevýznamný negativní vliv na jednotlivé exempláře zvláště chráněných druhů živočichů a jejich biotopy. Místní populace zvláště chráněných druhů podstatným způsobem narušeny nebudou. Z „Vyjádření k zjišťovacímu řízení“, které si vyžádal žalovaný v průběhu jím vedeného odvolacího správního řízení a které obdržel od Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí, dne 17. července 2023 pod č. j. JMK 1077056/2023 vyplývá, že závěry správního orgánu se liší od závěrů hodnocení dle § 67 zákona o ochraně přírody, jehož autor doporučuje pro realizaci záměru získat výjimku ze základních ochranných podmínek. Krajský úřad Jihomoravského kraje nezjistil škodlivý zásah realizace záměru do přirozeného vývoje žádného ze zvláště chráněných druhů živočichů. Za současného dodržení preventivních a kompenzačních opatření stanovených oznámením záměru i jeho

projektovým řešením proto odvolací správní orgán neshledává potřebu povolení výjimky ze základních ochranných podmínek zvláště chráněných druhů živočichů podle § 56 zákona o ochraně přírody pro realizaci záměru lanové dráhy za účelnou. Žalovaný k dodržení preventivních a kompenzačních opatření stanovených oznámením záměru i jeho projektovým řešením (a tedy nepotřebnosti udělení výjimky ze základních ochranných podmínek zvláště chráněných druhů živočichů podle § 56 zákona o ochraně přírody) stanovil podmínku rozhodnutí č. 32 (podmínky pro provedení stavby).

[14] Podmínka č. 32, kterou bylo prvostupňové správní rozhodnutí doplněno, zní: *„Budou dodržena preventivní a kompenzační opatření, specifikovaná oznámením záměru i jeho projektovým řešením (uvedena v odůvodnění tohoto rozhodnutí). V tomto směru bude také prováděn biologický dozor.“*

[15] V předloženém správním spise je dále mj. založeno stanovisko Magistrátu města Brna ze dne 9. 6. 2021, čj. MMB/0229627/2021/Zah, v němž je mj. uvedeno, že tento úřad upozorňuje, že je nezbytné z důvodu zjištěného výskytu zvláště chráněných druhů živočichů, obrátit se na příslušný orgán ochrany přírody, tj. Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí, který rozhodne, zda je nutné udělení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů živočichů, v souladu s ust. § 56 zákona o ochraně přírody.

[16] Dále je součástí spisu vyjádření Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí, ze dne 17. 7. 2023, čj. JMK 107706/2023, v němž je mj. uvedeno, že zoologický průzkum prokázal na lokalitě výskyt 21 ZCHD obratlovců, z nichž patří dva mezi kriticky ohrožené, devět mezi silně ohrožené a deset mezi ohrožené. Pro jedenáct ze zjištěných ZCHD autor odborného podkladu identifikuje nevýznamné negativní dotčení záměrem, přičemž nevýznamné riziko rušení a náhodného usmrcení popisuje v průběhu výstavby u málo pohyblivých druhů ropucha obecná a slepýš křehký, nebude zasahováno do biotopů primárně využívaných těmito živočichy, terénní práce proběhnou až po bezprostřední kontrole vytyčeného staveniště. Pro veverku obecnou je negativní vliv rušení zanedbatelný. Trasa vedení nosných lan lanovky překlenuje a fragmentuje biotop vodních druhů ptáků morčák velký, kvakoš noční, lžičák pestrý, písík obecný, volavka bílá, čírka obecná, kopřivka obecná a potápka malá hnízdících nebo zimujících u řeky Svratky, vliv fragmentace biotopu a riziko případných střetů s nosnými lany lanovky v průběhu provozu zpracovatel hodnocení vnímá jako nevýznamný. Toto nevýznamné riziko střetů přeletujících ptáků bude dále poníženo zvýrazněním nosných lan lanovky, které je jednou z opatření oznámení záměru i jeho projektového řešení, z výše uvedených důvodů je správní orgán názoru, že zjištěné druhy obratlovců nebudou záměrem významně dotčeny.

Další procesní postup

[17] S ohledem na skutečnost, že do téhož správního rozhodnutí podaly žalobu další osoby (žalobci uvedení pod č. 2 – 6 záhlaví tohoto rozsudku), soud usnesením ze dne 24. června 2024, čj. 6 A 36/2024-154, spojil věci ke společnému projednání, přičemž nadále bude celá spojená věc projednávána pod touto spisovou značkou. Usnesení nabylo právní moci dnem 8. července 2024.

[18] Při ústním jednání konaném dne 20. června 2024 účastníci a zúčastněné osoby setrvaly na svých procesních postojích. Byly předneseny žaloba, vyjádření a procesní úkony zúčastněných osob, stručně byla rekapitulována projednávaná věc. S ohledem na množství dalších procesních návrhů, týkajících se doplnění dokazování (předložené vyjádření od zúčastněné osoby, předložený znalecký posudek od prvního žalobce, nutnost výslechu osoby, která zpracovala vyjádření v odvolacím řízení) bylo jednání za účelem dalšího dokazování odročeno na den 15. srpna 2024. Při ústním jednání dne 15. srpna 2024 soud vyslechl znalce, který podal ve věci znalecký posudek, a doc. Farkače, který podal odborné vyjádření, stejně jako předvolané svědky. Jednání bylo odročeno za účelem závěrečných návrhů na den 25. září 2024, kdy byly předneseny písemné i ústní závěrečné návrhy a byl vyhlášen rozsudek.

Další žalobní argumentace žalobců 2 – 3

[19] Žalobci 2 a 3 (xxx) ve své žalobě obsahově uvádějí totéž, co první žalobce k postupu veřejné správy týkající se řízení podle zákona č. 114/1992 Sb. (jejich žalobní bod 3.1). Dále přidávají žalobní argumentaci, která se vztahuje k jejich subjektivním veřejným právům (žalobci mají ve společném jmění manželů jednotku č. 814/2203 vymezené na pozemku parcelní číslo 1340/11, jejíž součástí je budova čp. 814 v katastrálním území Bohunice, jedná se o jednotku situovanou v klidné oblasti na vrcholku chráněného zalesněného svahu, žalobci v jednotce bydlí, záměr a stavba je umísťována v blízkosti této jednotky).

[20] Žalobci namítají rozpor stavby s územně plánovací dokumentací (žalobní bod 2.1), konkrétně s Územním plánem města Brna a v rozporu se zákazem zástavby na jednom ze dvou pohledově exponovaných svahů stanoveném v územní studii Výškové zónování v MPR a jejím ochranném pásmu. Uvedli, že žalovaný odkázal na závazné stanovisko Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 30. 11. 2023, čj. JMK 170159/2023 OÚPSŘ (dále také jen „přezkumné závazné stanovisko“), které potvrdilo závazné stanovisko Magistrátu města Brna, odboru územního plánování a rozvoje ze dne 21. 3. 2022 (dále také jen „závazné stanovisko“).

[21] Podle názoru žalobců je stavba umísťována do jiných ploch (žalobní bod 2.2), než ploch pro dopravu (případně hromadnou osobní dopravu), čemuž se přezkumné stanovisko nijak nevěnovalo, žalobci nesouhlasí s výkladem, že výslednou aplikací v jiných plochách (smíšeného typu) je jejich využití pro dopravu. Tato stavba není uvedena v regulačních podmínkách ani jednoho funkčního typu, do nichž spadají pozemky, na nichž má být umístěna. Podmínku stanovenou pro výjimku z tohoto pravidla (komunikace či zařízení technické vybavenosti zajišťuje výhradně bezprostřední obsluhu předmětné funkční plochy) stavba nesplňuje, neboť její kapacita (2 000 přepravovaných osob za hodinu) zcela přesahuje potřeby předmětné funkční plochy. Poukazuje na stranu 8 přezkumného závazného stanoviska na závěr, že stavba spadá pod dopravní infrastrukturu, a tím se jedná o „komunikaci“, tato úvaha podle názoru žalobců není nijak rozvinuta (zejména proč pod tento pojem má spadat „dráha“ a ostatní „drážní zařízení“), žalobci nesouhlasí s tím, že stavba je vnímána jako veřejná dopravní infrastruktura, komunikace

ani technická vybavenost. Namítají, že pod pojmem „pozemní komunikace“ nespadá „dráha“, zákon oba pojmy odlišuje (každému z těchto institutů se věnuje jiná právní úprava). Ohledně pojmu „technická vybavenost“ uvádějí, že územní plán jej používá např. v příloze č. 2 (vodovody, kanalizace, zásobování teplem, plynem, elektrickou energií, spoje telekomunikační sítě, kolektory a likvidace odpadů), neřadí tam však dopravní zařízení ani dráhy. I kdyby se mělo jednat o nějakou zvláštní kategorii, taková stavby by měla sloužit bezprostřední obsluze předmětné funkční plochy. Namítá výklad nadřazeného správního úřadu v přezkumném závazném stanovisku, když podmínku pro stanovení výjimky vykládá jinak (stavba podle žalobců nemá sloužit veřejné vybavenosti, ale k obsluze plochy, do níž je umisťována, aniž by byla v jejích regulačních podmínkách uvedena). Podle názoru žalobců výjimka byla do regulace v územním plánu přidána z toho důvodu, aby se mohly realizovat např. stavby obslužných komunikací a trafostanice důležité pro obsluhu území; namítají, že je ostudou Magistrátu města Brna a Krajského úřadu Jihomoravského kraje, že vypouštějí ze svého posuzování ty části územně plánovací dokumentace, které obsahují regulaci znemožňující umístění předmětné stavby, namísto toho aby záměr objektivně posoudily.

[22] V další části tohoto žalobního bodu (2.3) žalobci namítají, že přezkumné závazné stanovisko nereflektuje zákaz nadzemních staveb v nestavebních plochách, není to v něm vůbec zmiňováno, proto i v této části jej považují za nepřezkoumatelné.

[23] Dále žalobci v žalobním bodu 2.4 namítají, že stavba je v rozporu s požadavkem územní studie na nezastavitelnost svahu. Poukazují na stranu 9 přezkumného závazného stanoviska s tím, že se nejedná o výškovou budovu, s čímž žalobci nesouhlasí. Poukazují na cíl studie uvedený na portálu územního plánování Statutárního města Brna, z něhož se vyhodnocení nevztahuje pouze na výškové budovy, ale i na jiné dominanty v území, v neuvedení cíle studie v tomto stanovisku potvrzuje domněnky o podjatosti úřadu. Poukazuje na stranu 5 a část 6. 2 územní studie, přičemž namítají, že plocha č. 36 Pisárecká není součástí nestabilizovaného území, neboť do jižní části této plochy zasahuje nestabilizované území, většina plochy však spadá do zóny chráněných krajinných prvků, kde je nepřipustná jakákoliv zástavba, která jej naruší. Závěr o výškové budově a z toho plynoucí další závěr o přípustnosti stavby je tak nesprávný. Poukazují pak dále na území Červený kopec a Wilsonův les, které jsou charakterizovány jako území, které mají zásadní vliv na charakter města.

[24] V žalobním bodě 2.5 žalobci namítají, že umístění stavby je v rozporu s požadavkem na využívání veřejných prostranství, kdy za veřejná prostranství jsou považovány některé pozemky, na nichž má být stavba umístěna, tyto pozemky podle jejich názoru nelze zabrat pro výstavbu mezistanice. Nesouhlasí se závěrem na straně 10 přezkumného závazného stanoviska, neboť veřejná dopravní infrastruktura není na území Brna bezplatná, neboť je vázána na zaplacení jízdného, proto nemůže taková stavba splňovat požadavky obecného užívání a není tak prostorem veřejného prostranství.

[25] V žalobním bodě 2.6 žalobci namítají, že stavba je umisťována v rozporu s ochranou nezastavěného území, kdy nebyl vážen žádný zájem na ochraně nezastavěného území (tento žalobní bod se obsahově podobá části argumentace prvního žalobce, proto bude vypořádán v části rozsudku, která hodnotí důvodnost žaloby prvního žalobce).

[26] Žalobci dále namítají rozpor stavby s ostatními veřejnými zájmy. V žalobním bodě 3.1 obsahově uvádějí tutéž argumentaci, jako první žalobce. Dále v bodě 3.2 namítají, že stavba se dotýká významného krajinného prvku – lesa a dalších krajinných prvků, stanovisko Magistrátu města Brna, odboru životního prostředí, ze dne 11. 4. 2022, čj. MMB/0203932/2022/Kne, považují za nepřezkoumatelné ohledně ochrany veřejného zájmu (stanovisko bylo potvrzeno závazným stanoviskem Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 28. 6. 2023, čj. JMK 96039/2023, kdy nesouhlasí s tím, že posouzení je zužováno pouze na konstataci, že stavba bude v území provedena, a pouze je posuzována minimalizace zásahu). Nesouhlasí se závěrem, že významný krajinný prvek lesa bude dotčen pouze ve výměře 75 m², neboť tato stavba nebude mít svůj vliv pouze v místech, kde budou umístěny opěrné sloupy, nýbrž po celé délce, včetně dosahu hluku ze stavby.

[27] V žalobním bodě 3.3 poukazují na to, že stavba zasahuje do krajinného rázu, aniž byl vydán souhlas orgánu ochrany přírody. Tento žalobní bod se výrazně překrývá s argumentací prvního žalobce (byť ten zastupuje pouze část tohoto hodnocení krajinného rázu, a to ochranu ptactva, nikoliv celé posouzení ochrany krajinného rázu). Namítají, že dotčený orgán státní správy se měl zabývat ostatními koncepčními dokumenty, které mají krajinný ráz chránit (např. zmiňovanou územní studií).

[28] V žalobním bodě 3.4 žalobci namítají, že stavba je umísťována v rozporu se zájmem na ochraně zemědělského půdního fondu (mezistanice Kampus je umísťována na půdě spadající do I. a II. třídy ochrany zemědělského půdního fondu). Namítají, že územní plán s touto stavbou vůbec nepočítá, orgán ochrany zemědělského půdního fondu se pak nezabýval existencí jiného veřejného zájmu. Namítají, že potvrzující závazné stanovisko Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí, ze dne 10. 8. 2023, čj. JMK 121353/2023, nereagovalo na jejich námítky.

[29] V další části žalobních bodů žalobci namítají nepřiměřený zásah do svých práv. V bodě 4.1 namítají nepřiměřený zásah do svého soukromí. Na úrovni oken jednotky žalobců bude projíždět každou hodinu 2 000 osob ze vzdálenosti 60 metrů. Nesouhlasí se závěrem, že ze 60 metrů není vidět do obytných místností a že se neuplatní judikatura správních soudů, neboť se nejedná o bezprostřední sousedství a kabiny lanovky se budou pohybovat. Vypořádání svých námitek považují za nedostatečné s ohledem na judikaturu (tedy posouzení, zda jde o zásah do soukromí převyšující míru přiměřenou poměrům), kterou považují za překročenou.

[30] V části žalobního bodu 4.2 namítají žalobci, že stavba bude zasahovat do práva na ochranu zdraví obyvatel (jedná se konkrétně o pozemky parc. číslo 1338/1 a 1340/23 katastrální území Bohunice), užívané k rekreaci žalobců a rodiny, konkrétně namítají překročení hlukových limitů (poukazují na hlukovou studii z prosince 2020), i když na těchto pozemcích nebyl stanoven žádný referenční bod, překročení vak vyplývá z obrázku zobrazující škálu hlukového zatížení. V rámci odvolacího řízení bylo vydáno závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví ze dne 6.6.2023, čj. MD-1735/2023-130/8, kterým byla potvrzena závazná stanoviska Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje, kdy tyto pozemky nelze považovat za chráněný prostor, neboť jsou vedeny jako

zahrady podle katastru nemovitostí. Pozemek parc. č. 1340/1 je v katastru veden jako ostatní plocha, pozemek parc. č. 1340/23 slouží k odpočinku místních obyvatel, navazuje na něj pozemek parc. č. 1338/1, který není evidován jako zahrada. Namítají, že poznámky pod čarou nemohou mít normativní význam, poukazují na znění ust. § 30 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví a na skutečné využívání pozemků. Namítají dále, že ve spise není založeno žádné vyhodnocení dopadů hluku na pozemky, i kdyby hlukové limity překračovány nebyly, jedná se o hlukovou zátěž nepřiměřenou místním poměrům. Dále namítají nedodržení hlukových limitů ve vztahu k nemovitostem, které nejsou jejich vlastnictvím, tuto část žalobního bodu soud považuje za nepřípustnou (žalobci mohou namítat pouze porušení svých veřejných subjektivních práv).

[31] V žalobním bodu 4.3 namítají žalobci, že stavba nenavazuje na kapacitně dostatečnou dopravní infrastrukturu, neboť nejsou navržena nová parkovací stání, k mezistanicím vede pozemní komunikace široká pouze 6 metrů. Namítá, že drážní úřad odkázal na část B.4 souhrnné technické zprávy, z níž vynechal část „Tyto vyvolávají extrémní nároky na parkovací plochy v území. A to jak uvnitř areálu, přilehlém okolí, ale i na navazujících komunikacích“. Žalobci se s ohledem na charakter stavby obávají, že dopravní situace bude horší. Nesouhlasí se závěrem plynoucím z přípisu Magistrátu města Brna, odboru dopravy, ze dne 30. 6. 2023, čj. MMB/0282967/2023/01ROR, že stavba bude součástí systému veřejné dopravy, nikoliv turistickou atrakcí a není tak nutné obsluhovat stavbu jinou než servisní komunikací. V tomto smyslu poukazují na vyjádření politiků Statutárního města Brna, že stavba může být i atrakcí (primátorka, radní pro dopravu, zastupitelé). Poukazují na ust. § 20 odst. 4 a 5, § 23 odst. 1 a § 24 odst. 2 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území, které musí být splněny bez ohledu na to, zda se jedná o turistickou atrakci či součást dopravy.

[32] V žalobním bodu 4.4 žalobci uvádějí, že světelné imise ze stavby je budou obtěžovat v míře nepřiměřené poměrům. Nesouhlasí se závěrem, že lokalita je již nyní světelně zatížena veřejným osvětlením a osvětlením okolních budov ve větším rozsahu, než který bude mít stavba. Závěr považují za nepřezkoumatelný, neboť není uvedeno, o jaké osvětlení se má jednat, sloupy stavby budou vyšší, než sloupy veřejného osvětlení, budou tak nemovitost žalobců osvětlovat více, měla být provedena úvaha, zda je možné připustit i další imise osvětlením na toto území.

[33] V žalobním bodě 4.5 žalobci namítají, že zůstala nevypořádána jejich námitka ohledně nepřiměřeného zvýšení počtu osob v lokalitě, vypořádání na straně 38 odůvodnění napadeného rozhodnutí považuje za nedostatečné. Stavba neřeší šířku chodníků, komunikací, odstavná a parkovací stání, místa pro shromažďování osob, nádoby na odpad.

[34] V žalobním bodě 4.6 žalobci namítají nevypořádání výhledu a vzhledu stavby (z nemovitosti žalobců je dosud výhled charakterizován lesním porostem a městem za řekou), nesouhlasí s vypořádáním námitky na straně 38 odůvodnění napadeného rozhodnutí. V žalobním bodě 4.7 napadají nedostatečné vypořádání jejich námitky týkající se snížení hodnoty nemovitých věcí žalobců.

[35] V žalobním bodě 5.1 nesouhlasí s tím, že drážní úřad upustil od ústního jednání a ohledání na místě. Drážní úřad má sídlo v Olomouci, místní poměry tak nemůže detailně znát. Nejsou specifikovány, které dráhy, které drážní úřad v minulosti povoloval, jsou v bezprostředním okolí staveniště, vypořádání námítky na straně 39 a 40 odůvodnění napadeného rozhodnutí považuje za nedostatečné. Drážní úřad v okolí nemovitých věcí žalobců neposuzoval žádnou stavbu, v bezprostřední blízkosti se nenachází železniční, tramvajová ani trolejbusová doprava.

[36] V žalobním bodě 5.2 žalobci namítají, že závazná stanoviska byla vydávána vyloučenými osobami. Jedná se o ta stanoviska, které vydával Magistrát města Brna, které je zároveň 100% vlastníkem investora, nesouhlasí s vypořádáním své námítky na straně 41 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Namítá rozpor v závěru, že námítky podjatosti měly být uplatněny v jiných správních řízeních na jedné straně, a konstataci, že se o správní řízení nejedná na straně druhé. Uvádějí, že v námitce konkretizovali důvody pro možnou podjatost, která se netýká pouze zaměstnaneckého poměru (ekonomicky náročná investice, která je předmětem mediálního i politického zájmu). Žalovaný neuvedl, v jakém jiném řízení měly tak být tyto námítky uplatněny.

Vyjádření žalovaného k žalobní argumentaci žalobců 2 – 6

[37] Žalovaný se shora uvedenými žalobními body nesouhlasil, odkazoval na proběhlé řízení i odůvodnění správních aktů. Vyjádření je poměrně značně nekonkrétní – opisuje žalobu a její argumentaci (značná část textu), potom je většinou proveden stručný odkaz na odůvodnění napadeného rozhodnutí či závazná stanoviska nebo jiné správní akty. Ohledně souladu stavby s územně plánovací dokumentací a celou částí žalobních bodů číslovaných jako 2) odkázal na zmiňované přezkumné závazné stanovisko. K části 3) žalobních bodů odkázal rovněž na stanoviska vydaná v řízení. Totéž lze uvést k dalšímu textu, namítané rozpory nejsou nijak konkrétně rozebrány. K absenci ústního jednání a ohledání na místě je odkázáno na obsah dokumentace, k systémové podjatosti poukazuje na judikaturu.

[38] Vyjádření žalovaného je výslovně podáváno jako společné k žalobcům 2 – 6.

Další žalobní argumentace žalobců 4 – 5

[39] Žalobní argumentace těchto žalobců kopíruje žalobní argumentaci žalobců 2 – 3, proto ji nemá smyslu vypisovat v tom směru, kde jde o společný procesní postoj.

Další žalobní argumentace žalobce 6

[40] Žalobní argumentace tohoto žalobce kopíruje žalobní argumentaci žalobců 2 – 3, proto ji nemá smyslu vypisovat v tom směru, kde jde o společný procesní postoj.

Obsah správního spisu ve vztahu k žalobcům 2 – 6

[41] V závazném stanovisku Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 30.11. 2023, čj. JMK 170159/2023 OÚPSŘ

(již uvedené přezkumné závazné stanovisko) je mj. uvedeno (k odvolacím námitkám žalobců – reakce je na straně 8 a násl. tohoto stanoviska), že ve všech funkčních plochách jsou přípustné stavby pro dopravní infrastrukturu. V předchozím textu je uvedeno, že stanice lanové dráhy jsou umístěny do ploch stavebních v zastavěné části města (plocha D, plocha pro hromadnou osobní dopravu DH, zvláštní plocha N). Samotná lanová dráha vede nad nezastavěným územím přes řeku Svratku a územím tvořených převážně lesem, do této části zasahuje záměr umístěním tří pilířů umístěných poblíž lesních komunikací, je vedena nad plochami pro dopravu, plochou rekreační zeleně ZR, plochou ostatní městské zeleně ZO, vodní plochou a nad pozemky určenými k plnění funkcí lesa, podél řeky Svratky je vymezen regionální biokoridor. Záměr lanové dráhy není v rozporu s funkčními regulacemi stanovenými územním plánem. Kabinky jsou považovány za vozidla, lanové dráhy patří do kategorie dopravních prostředků. Záměrem je lanová dráha dopravní infrastruktura zajišťující obsluhu ostatních veřejných prostranství města. Žádná z dotčených funkčních ploch výslovně dopravní stavby nevylučuje, připouští stavby komunikací a zařízení technické vybavenosti. Lanovou dráhu lze považovat za komunikaci, tj. dopravní infrastrukturu.

[42] Odůvodnění napadeného správního rozhodnutí obsah tohoto přezkumného závazného stanoviska opisuje a na něj odkazuje.

[43] V odvolání žalobců tito mj. namítají, že právní předpisy neznají pojem komunikace s argumentací obdobnou v žalobě.

[44] Ohledně namítaného nesouladu záměru s Územní studií Výškové zónování v MPR a jejím ochranném pásu přezkumné závazné stanovisko odkazuje na závazné stanovisko, jímž je závazné stanovisko Magistrátu města Brna, odboru územního plánování a rozvoje, ze dne 21. 3. 2022, čj. MMB/0138017/2022/Zvd (již v odůvodnění rozsudku zmíněné závazné stanovisko). Na straně 9, na níž odkazuje přezkumné závazné stanovisko, je uvedeno, že bylo vycházeno z územně plánovacího podkladu – Územní studie – Lokalita brněnského výstaviště, která mj. prověřila v lokalitě BVV umístění trasy lanové dráhy včetně prostoru pro stanici a konstatuje, že navrhovaná stavba je v souladu s regulativy územní studie. V souvislosti se závaznými prostorovými a funkčními regulacemi vyplývajícími z Územního plánu města Brna a rozsahu předložené dokumentace je navrhovaný záměr v souladu se základními principy urbanistické koncepce a prostorovými regulacemi navrženými v předmětné územní studii.

[45] V odvolání žalobců je námitka, že nebyla respektována kapitola 3e 3 regulativů pro uspořádání území s názvem Regulační podmínky pro plochy nestavební – volné, je namítáno, že závazné stanovisko tuto podmínku ignorovalo.

[46] V přezkumném závazném stanovisku je uvedeno, že pro území nebyla zpracována podrobnější územně plánovací dokumentace (regulační plán), pozemky se nacházejí v ochranném pásmu Městské památkové rezervace, jsou součástí územní studie „Výškové zónování v Městské památkové rezervaci a jejím ochranném pásmu“ (studie schválená dne 27. 2. 2015). Pozemky stanice Pisárky – Lipová a mezistanice Riviéra jsou zařazeny do plochy č. 42 „Výstaviště“, plocha je součástí stabilizovaného území (zóny), které je nutno chránit. V ploše č. 42 je uvedena maximální hodnota výšky budov po hřeben

střechy 41,8 metru a v aktivní zóně A3 Výstaviště je výška zástavby omezena na 50 metrů. Pozemky mezistanice Kampus jsou zařazeny do plochy č. 36 Pisárcká, plocha je součástí nestabilizovaného území, kde stávající výškovou hladinu zástavby lze zvyšovat nebo ji nově definovat. maximální hodnota výšky budov po hřeben střechy je 19,6 metru, ve výkresu C.1 je stanovena maximální výšková hladina zástavby 12 metru, pozemky stanice Kampus – terminál jsou zařazeny do aktivní zóny A4 kde výška zástavby není omezena. Stanice Pisárky – Lipová má výšku haly +9,75 metru, výšky nástupiště +12,4 metru, mezistanice Riviéra má výšku objektu + 14,26 metru, mezistanice Kampus výšku +9,50 metru, stanice Kampus – terminál výšku +11,40 metru. Objekty tak nepřesahují stanovenou maximální výšku budov pro stanovené zóny. Dále je uvedeno k namítaným nesouladem s územní studií „Výškové zónování v Městské památkové rezervaci a jejím ochranném pásmu“, že studie vyhodnotila stávající výškovou hladinu a prověřila území, kde by bylo možné výškovou hladinu zvýšit včetně vyhodnocení možnosti umístění výškových budov, záměrem je lanová dráha, jejíž stanice jsou navrhovány maximálně s 3. nadzemním podlažím, nejedná se tak o výškové budovy.

[47] Dále je v přezkumném závazném stanovisku uvedeno, že v nezastavěném území jsou umístěny pouze tři podpěrné body lanové dráhy, a to v blízkosti stávajících cest. Budovy stanic lanové dráhy jsou umístěny v zastavěném území. Územně analytické podklady nevymezily v předmětné funkční ploše (zalesněný svah nad řekou Svatka) žádné konkrétní přírodní hodnoty, k nimž by bylo třeba při posuzování záměru přihlížet.

[48] Dále je ve spise založeno závazné stanovisko Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí, oddělení ochrany přírody a krajiny, ze dne 28. 6. 2023, čj. JMK 96039/2023, které potvrdilo závazné stanovisko Magistrátu města Brna, odboru životního prostředí, ze dne 11. 4. 2022, čj. MMB/0203932/2022/KNe (žalobní argumentace k bodu 3.2). V odůvodnění je mj. uvedeno, že odůvodnění prvostupňového závazného stanoviska je nedostatečné, a že bylo doplněno ve stanovisku při předání spisu nadřízenému orgánu, v tomto směru tento úřad uvedl, že bylo provedeno doplnění nedostatečné části odůvodnění. Dále je uvedeno, že zásah spočívá v kácení 42 stromů a zastavění plochy ve VKP o celkové výměře 75 m², tato výměra, navíc rozdělená na 3 různé na sebe nenavazující plochy v lese na svazích po pravém břehu řeky Svatky, na těchto plochách budou stát tři podpěrné sloupky lanovky, jejichž vrchní část s vedením lana bude nad lesním porostem, toto řešení eliminuje nutnost kácení celého pruhu lesních porostů v místě vedení lanovky. Realizace záměru neohrozí ekologicko-stabilizační funkci VKP vzhledem k malému rozsahu dotčených ploch, estetická hodnota VKP bude ovlivněna pouze v místě kácení, přičemž dopad sloupů vyčnívajících nad koruny stromů bude zmírněn opatřeními uloženými v podmínkách závazného stanoviska, zásah je přijatelný vzhledem k faktu, že se jedná pouze o malý zlomek rozsahu dotčeného VKP.

[49] Ve spise je dále závazné stanovisko Magistrátu města Brna, odboru životního prostředí, ze dne 10. 1. 2024, čj. MMB/0532123/2023/Kne (žalobní bod 3.3), jímž byl udělen souhlas podle ust. § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., v rámci stavby, která by mohla snížit nebo změnit krajinný ráz na základě projektové dokumentace z února 2021 revidované v únoru 2022. Je v něm mj. uvedeno, že stavba je liniovou dopravní stavbou, překonává vodní tok a vede přes lesní porost, začátek a konec je situován v poměrně hodně urbanizovaném prostředí, v prostřední části je vedena nad vodním tokem a lesem, které

jsou podle zákona č. 114/1992 Sb. významnými krajinnými prvky. Překlenutím dráhy nad vodním tokem nedojde k jeho dotčení, v lese bude vloženo 12 samostatně stojících stožárů různé výšky, aby nemuselo dojít k průseku lesního porostu pod lanovkou, jsou stožáry navrženy s relativně velkou výškou v rozmezí 29 – 36 metrů, pohledově tak bude lanová dráha poměrně vyčnívat nad zalesněným svahem, takové řešení je přijatelnější, než kácení celého průseku lesních dřevin pod samotnou lanovou dráhou, investorovi byla uložena povinnost provést ozelenění podpěrných sloupů výsadbou popínavých rostlin pro lepší vizuální začlenění technických prvků do lesního biotopu. V předmětném území se nenachází žádné zvláště chráněné území nebo evropsky významná lokalita, nejbližší se nachází přírodní rezervace Kamenný vrch, která je vzdálená asi 0,8 km. Nejbližší evropsky významná lokalita Pisárky se nachází ve vzdálenosti asi 0,8 km. Záměrem tak nedojde k jejich přímému dotčení a vzhledem ke vzdálenosti ani k nepřímému vlivu. V území je vymezen biokoridor podél vodního toku řeky Svatky, místy jsou vložena lokální biocentra. Vzhledem k umístění lanové dráhy vysoko nad vodním tokem a biokoridorem nedojde během stavby ani následným provozem dráhy k dotčení biokoridoru. Jediným ovlivněním by mohlo být hlukové zatížení, vzhledem k navrženému typu oběhu lanové dráhy nepředpokládá úřad jakékoliv ovlivnění živočišných druhů pohybujících se v prostoru pod lanovou dráhou. Přírodní charakteristika nebude výrazně dotčena, jedinému dotčení dojde v rámci lesa. Větší část záměru je umístěna v urbanizované krajině, výstavbou nedojde k narušení či snížení dominant území, ani k historické charakteristice.

[50] Dále je ve spise založeno závazné stanovisko Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí, ze dne 10. 8. 2023, čj. JMK 121353/2023 (žalobní bod 3.4), kterým bylo potvrzeno závazné stanovisko Magistrátu města Brna, odboru vodního a lesního hospodářství a zemědělství, ze dne 14. 3. 2022, čj. MMB/0160741/2022. V odůvodnění je mj. uvedeno, že záměr není v rozporu s územně plánovací dokumentací, pozemky trvalého odnětí se nachází podle platného Územního plánu města Brna v zastavěném území, částečně v ploše pro dopravu a částečně v ploše městské zeleně, nedojde k narušení organizace zemědělského půdního fondu, hydrologických a odtokových poměrů, v území se nenachází meliorace a závlahy, vodní erozní činnost nebyla v minulosti řešena, při projednávání Územního plánu města Brna byla prokázána nezbytnost realizace záboru půdy nejvyšší kvality a jiný veřejný zájem nad veřejným zájem ochrany zemědělského půdního fondu.

[51] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je ve vztahu k žalobním bodům uvedeno, že závazným stanovisku i přezkumném závazném stanovisku je uvedeno, že záměr je v souladu s PÚR ČR i ZÚR MK, je zde biokoridor a připravovaná protipovodňová ochrana, které záměr neomezí, dále je citováno ze shora uvedených závazných stanovisek. Je upozorněno, že pro území města Brna je zpracován a projednáván nový územní plán, stejně jako brněnské stavební předpisy, ke dni vydání napadeného rozhodnutí však bylo rozhodováno s ohledem na dosud platný územní plán a jeho změny. Dále je uvedeno, že stavba leží v ochranném pásmu MPR Brno, ochranná pásma inženýrských objektů jsou respektována, stavba bude napojena na stávající, popř. plánovanou technickou a dopravní infrastrukturu. Odvolatelé nemají subjektivní veřejné právo na to, aby poměry v území byly navždy zakonzervovány a nemohly se změnit. Zásah způsobený záměrem výstavby lanové dráhy nepřesahuje přiměřenou míru. Zásah do krajinného prvku byl posouzen, stejně jako do krajinného rázu. I ostatní odvolací námitky,

kteřé jsou do značné míry obsahově obdobné, jako žalobní body, jsou vypořádaný odkazem na stanoviska státních úřadů, která byla uvedena v předchozí části odůvodnění tohoto rozsudku.

Další provedené důkazy před soudem

[52] V průběhu soudního řízení byly provedeny některé účastníky navržené důkazy (ty, které nebyly součástí správního spisu či správního řízení).

[53] Zúčastněná osoba předložila listinu nazvanou „Odborné stanovisko/znalecký posudek Lanová dráha Pisárky – Kampus“, který vypracoval Doc. Dr. Jan Farkač, CSc. Ač je listina alternativně nazvaná „znalecký posudek“, není opatřena znaleckou doložkou, osoba, která ji vypracovala, není zapsána v seznamu znalců. V zadání této listiny je uvedeno, že jejím předmětem je „reálné vyhodnocení nejasných, nesprávných čin nepravdivých informací v žalobě, a odborné posouzení skutečného vlivu stavby a následně provozované lanové dráhy na zvláště chráněné druhy živočichů“, že byla zpracována pro zadavatele, jímž je stavebník. V této listině je dále uvedeno, že o tom, zda výjimka bude či nebude požadována, rozhoduje orgán ochrany přírody a krajiny vlastní úvahou, a je zde citováno vyjádření k zjišťovacímu řízení ze dne 17. 7. 2023 (již dříve v odůvodnění rozsudku citovaném). Pak jsou zde uvedeny druhy ptáků, zde je uvedeno, že negativní vliv na přeletující druhy lze vyloučit, ohledně vodních druhů je odkazováno na oznámení záměru z prosince 2020, podanou žalobu a databázi NDOP, a to opět s kategorickým závěrem, že negativní vliv lze vyloučit, totéž je uvedeno i v dalších částech této listiny. Dále tato listina dosti subjektivním způsobem popisuje žalobní tvrzení, a osobní stanovisko autora k nim. Soud z takových skutečností nic podstatného pro posouzení věci nezjistil. Hodnocení důvodnosti podané žaloby je úkolem soudu, nikoliv třetí osoby. Předložená listina není znaleckým posudkem, byť je tak částečně nazvána, ve svých závěrech přejímá závěry ze správního řízení, která jsou obsahem správního spisu a na něž se odvolává i žalovaný při hodnocení věci, proto pro zjištění soudu pro důvodnost podané žaloby nepřináší nic nového, co by nebylo obsahem správního spisu a závěrů správních orgánů, které soud posuzuje z hlediska namítané nezákonnosti. Toto posouzení důvodnosti podané žaloby je úkolem soudu, jak bylo shora uvedeno.

[54] První žalobce dále do spisu založil znalecký posudek znalce RNDr. Mojmíra Vlašína, znalce v oboru životní prostředí včetně přírody a krajiny, odvětví zoologie, ze dne 15. 6. 2024. Jedná se tak o znalecký posudek předložený účastníkem řízení, tak jej soud i hodnotí. Závěr tohoto posudku zní, že předmětná lokalita je významným stanovištěm a biotopem zvláště chráněných druhů obratlovců, které jsou konkrétně v posudku uvedeny. Další závěry z tohoto posudku jsou již hodnocením proběhlého správního řízení, které je úkolem soudu, nikoliv znalce.

[55] Při ústním jednání dne 15. srpna 2024 pak soud vyslechl tyto osoby, které vypověděly následující. Znalec dr. Vlašín odkázal na svůj posudek, z něhož je patrné, že v území se vyskytují zvláště chráněné druhy obratlovců, podle něho vliv na ně bude mít stavba jak při provádění, tak při jejím provozu. V lokalitě byl, vycházel pak z dalších podkladů, které jsou v posudku uvedeny. Je znalcem v oboru se specializací zoologie, proto se ve svém posudku nezabýval rostlinami. Při zpracování posudku se seznámil

s biologickým hodnocením Ing. Melichara, podklady, z nichž vycházel, využil pro svůj posudek, poté dělal vlastní průzkumy. Objevil 26 druhů zvláště chráněných živočichů ze skupiny obratlovců, ne všech se záměr dotkne, některých ano, některých významně, některých ne. Současné elektrické vedení, které v lokalitě je, neposuzoval, to není jeho obor, myslí, že dvě vysoká napětí jsou přes řeku Svatku. Sloupy jsou na břehu řeky. Ohledně ptáků se jedná o dvě skupiny, havranovité (kavky, havran a dva druhy vran), a ptáci, kteří jsou vázáni na řeku, tedy brodiví a vrubozobí. Ke stanovisku doc. Farkače znalec uvedl, že neví, co má znamenat slovní spojení nahodilý výskyt, výskyt podle znalce je pravidelný nebo nepravidelný. Pokud výskyt není pravidelný, tedy že se živočich nevyskytuje na místě dnes a denně, to je normální, naprostá většina živočichů se na místě vyskytuje nějakou část dne nebo roku, přesto je to jejich biotop. Záměr ovlivňuje přímo druhy, které jsou v trase, tedy tam, kde budou stát sloupy, kde budou lana do nějakých deseti metrů na obě strany. U některých druhů může být ovlivnění v řádech stovek metrů, např. ostříž nebo jestřáb, tedy dravci, kteří létají na velké vzdálenosti, nebo potom morčák nebo kachna, které také létají na velké vzdálenosti. Důležité je, že součástí jejich teritoria je to místo, kde bude záměr realizován. Cennost lokality pak není dána pouze tím, zda je na něm vyhlášeno chráněné území, vyhlášení takového chráněného území pak nemusí ani souviset s počtem druhů, jsou zde i jiná kritéria. Z hlediska zvláště chráněných druhů je nejbohatší území soutoků, jako je třeba soutok řek Dyje a Moravy, kde je nejvyšší počet zvláště chráněných druhů v celé republice, a toto místo není vyhlášeno jako chráněná oblast. Dále znalec uvedl, že podává znalecké posudky, není autorizovaná osoba k provádění biologického hodnocení. V zimě letošního roku, neboť se jedná o nocoviště zimní, to trasa lanovky přímo protíná (konkrétně dvě nocoviště, pak tam je ještě třetí, které je poměrně málo početné), nocoviště jsou přímo pod trasou lanovky. To je stav od roku 2012 do dnešního dne (poznámka – dne výsledku znalce u soudu). V roce 2020 znalec nocoviště nezkoumal, ale nocoviště tam podle záznamů z databáze Agentury ochrany přírody a krajiny bylo. Ohledně destrukce stanoviště sice nedojde k masivnímu kácení, ale přece jenom v patkách stožárů bude nutno přistoupit ke kácení, podstatný je zásah do zimního nocoviště. Ohledně světelného znečištění je jasné, že lanovka bude osvětlena, podle záměru bude jezdit od šesté hodiny ranní do dvaadvacáté hodiny večerní, což je v zimní době, kdy je aktivní soumrak, což je právě ta doba, ve které se havranoví ptáci přesunují na nocoviště a začínají tam nocovat. V té chvíli nad nimi bude jezdit ta lanovka. Nepodařilo se mu najít příklad ve světě, kdy by se zkoumal vliv lanovky na nocoviště havranovitých, takový případ pravděpodobně nenastal. Ale jsou známy případy světelného znečištění, např. fotografování pomocí blesku, osvětlení reflektorů kvůli natáčení, což jsou vlivy, které havranovité ptáky ruší. V lokalitě byl znalec mnohokrát večer, vzhledem k tomu, že jde o centrum Brna, lokalita je velmi tmavá. Konkrétní studie vlivu lanové dráhy na mortalitu vodních ptáků neexistuje.

[56] Rovněž dr. Jan Farkač odkázal na své podané stanovisko. Je s lokalitou seznámen, domnívá se, že ani stavba, ani její provoz, nebude mít zásadní vliv na zvlášť chráněné druhy obratlovců. Napadá závěr znaleckého posudku, podle jeho názoru má každé ovlivnění pět úrovní, tato stavba bude negativní v ovlivnění živočichů. Je členem ornitologické společnosti. Posudek sepsal sám s kolegou Michalem Brabcem, napsal jej tak, jak 25 let jako autorizovaná osoba na biologické hodnocení dříve. Vyjádření sepsal z toho důvodu, že ho překvapilo, že brněnští ornitologové třeba nenavrhli nějakou maloplošnou ochranu. Při výšce lana 60 metrů si není spolehlivě jistý, zda je vůbec možné s tímto

diametrem manipulovat, protože na vodu vázání ptáci tak vysoko nelétají. Pokud byly uvedeny druhy, které tam byly před pěti, sedmi nebo deseti lety v jednom kuse, tak to je náhodilý výskyt, nikoliv pravidelný nebo občasný. Náhodilý výskyt je ten, který se náhodně jednou za delší dobu vyskytne a nemá k tomu území žádný vztah. Některé druhy (třeba kvakoš noční, volavka popelavá, morčák velký) se vyskytují třeba v Praze u Evropské třídy, kde vlastně vedle ní protéká Litovický potok, tak tam je pravidelný výskyt volavky popelavé, občas se tam morčák nebo kvakoš noční. Je tam tramvajová trať, takže zasíťování ve výšce maximálně 4,5 až 5 metrů, přesto se tam tyto druhy vyskytují. Nocovišť krkavcovitých je v Praze několik, například u Ústřední vojenské nemocnice vedle tramvajové trati směrem do údolí k Evropské, kde se slétá kolem 4 tisíc kusů havranů a kavek. Tam je to bez jakéhokoli vlivu i světleného znečištění. Krkavcovití výborně vidí, pokud tedy tam bude to lano, je velmi pravděpodobné, že se místu vyhnou. Není soudním znalcem, aktuálně nemůže mít autorizaci na biologické hodnocení. Lokalitu, kterou posuzoval, zná, z povahy práce na České zemědělské univerzitě mnoho let spolupracoval i při výstavbě Kampusu v Bohunicích, mnohokrát vedl exkurze i biologické olympiády. Na lokalitu se podíval, kde budou ty tři sloupy, velikosti 4 krát 4 metry, a zjistil, že to je irelevantní, čím se argumentuje. V lokalitě byl letos jednou, jinak víckrát než jednou, v průběhu třiceti pěti let tisíckrát. Na pozorování sletu havranů nebyl. Podle jeho názoru je světelné znečištění věc nevyhodnotitelná z pozice nocovišť havranovitých, protože jinak by nemohli nocovat například v Praze. Poukazuje na to, že vliv má pětistupňovou škálu, v posudku dr. Vlašína se však operuje pouze ano – ne. V ENDOP je asi 27 milionů dat, z toho vycházejí mj. i autorizované osoby, jsou tam i historická data. Území vymezil v ENDOP tak, že udělal čáry, vzal osu lanovky, na každou stranu přidal 50 metrů, což je standardní rozměr. Tuto hranici používají i autorizované osoby, používá se leckde. Uvedl, že na žádný druh nebude mít záměr vliv, bude to střední kategorie z té pětistupňové škály, tedy bez vlivu. Nocoviště havranů je od záměru 100 metrů, podle publikace z roku 2023 jsou tam dvě lokality. Podobný projekt vznikl i v Praze, lanovka v Praze neprošla, ale nebylo to kvůli ochraně přírody.

[57] Dále jako svědek vypovídal xxxx, který je podepsán na shora uvedeném vyjádření Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 17. 7. 2023. Odkázal na toto vyjádření, pokud se v něm (na jeho straně 2) hovoří o zoologickém průzkumu a názorem autora, jedná se o již zmíněný posudek ing. Melichara z roku 2020. Věc konzultoval se zaměstnancem odboru, který je zoolog.

[58] Dále jako svědek vypovídal xxx, vedoucí odboru životního prostředí Krajského úřadu Jihomoravského kraje. Potvrdil skutečnosti, které uváděl již předtím svědek xxx, věc byla konzultována se zoologem, který je zaměstnancem tohoto odboru.

[59] Soud pak pro úplnost uvádí, že při ústním jednání dne 25. září 2024 provedl jako důkaz listiny, jimiž první žalobce zdůvodňuje svou aktivní legitimaci a oprávnění osoby, která před soudem činila právní jednání, čímž reaguje na námitku, kterou vznesla zúčastněná osoba při ústním jednání dne 15. 8. 2024. Soud má za to, že toto oprávnění bylo těmito listinami dostatečně osvědčeno (usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. září 2024, čj. L 38227/RD29/MSPH, Fj 351671/2024/MSPH, které osvědčuje, že fyzická osoba, která před soudem jednala, je předsedou spolku).

Závěrečné návrhy účastníků a osob zúčastněných na řízení

[60] V závěrečném návrhu první žalobce setrval na své argumentaci. V rámci tohoto návrhu pak dále osvědčil, že osoba, která za něj jedná, je k tomuto jednání při řízení před soudem oprávněna, a to usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. září 2024, č. I. 38227/RD29/MSPH, Fj 351671/2024/MSPH. Soud tak má za to, že jménem žalobce po celou dobu řízení jednala osoba k tomu oprávněná.

[61] Žalovaný rovněž na své argumentaci setrval, stejně jako osoby zúčastněné na řízení, které se aktivně v řízení vyjadřovaly.

Posouzení důvodnosti podané žaloby prvního žalobce a jednoho z žalobních bodů dalších žalobců

[62] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[63] K prvnímu žalobci a jeho argumentaci, včetně obsahově obdobné argumentace dalších žalobců v tomto směru, soud uvádí následující.

[64] Podle ust. § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody: „*Výjimky ze zákazů u památných stromů a zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 46 odst. 2, § 49 a 50 v případech, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody, nebo v zájmu ochrany přírody, povoluje na žádost toho, kdo zamýšlí uskutečnit škodlivý zásah, orgán ochrany přírody. U zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, které jsou předmětem ochrany podle práva Evropských společenství, lze výjimku podle věty první povolit jen tehdy, pokud je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 2, neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. V pochybnostech o škodlivosti zamýšleného zásahu lze požádat o poskytnutí předběžné informace podle správního řádu.*“.

[65] Podle ust. § 50 zákona o ochraně přírody: „(1) Zvláště chránění živočichové jsou chráněni ve všech svých vývojových stádiích. Chráněna jsou jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotop. Vybrané živočichy, kteří jsou chráněni i uhynulí, stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(2) Je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, zejména je chytat, chovat v zajetí, rušit, zraňovat nebo usmrcovat. Není dovoleno sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jejich vývojová stadia nebo jimi užívaná sídla. Je též zakázáno je držet, chovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat, nabízet za účelem prodeje nebo výměny.

(3) Ochrana podle tohoto zákona se nevztahuje na případy, kdy je zásah do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů prokazatelně nezbytný v důsledku běžného obhospodařování nemovitostí nebo jiného majetku nebo z důvodů hygienických, ochrany veřejného zdraví a veřejné bezpečnosti anebo leteckého provozu. V těchto případech je ke způsobu a době zásahu nutné předchozí stanovisko orgánu ochrany přírody, pokud nejde o naléhavý zásah z hlediska

veřejného zdraví a veřejné bezpečnosti nebo bezpečnosti leteckého provozu. V tomto stanovisku orgán ochrany přírody může uložit náhradní ochranné opatření, například záchranný přenos živočichů.

(4) Ustanovení odstavce 3 neplatí pro druhy silně a kriticky ohrožené.

(5) Zákaz držení a dopravy se nevztahuje na mrtvé jedince zvláště chráněného druhu živočicha, jeho části nebo výrobku z něho, dovezeného do České republiky, pakliže držitel prokáže zákonný původ jedince v souladu s § 54 odst. 1 tohoto zákona. Tyto zákazy se rovněž nevztahují na mrtvé jedince zvláště chráněného druhu živočicha odebraného z přírody na území České republiky před datem přistoupení k Evropské unii, pakliže držitel prokáže zákonný původ jedince v souladu s právní úpravou platnou v době jeho nabytí.

(6) Bližší podmínky ochrany zvláště chráněných živočichů, zejména pokud se jedná o zoologické zahrady, záchranné chovy, péči o zraněné živočichy a oprávnění k preparaci uhynulých živočichů stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(7) Opatření přijímaná na základě tohoto zákona musí brát v úvahu hospodářské, sociální a kulturní požadavky, regionální a místní zvláštnosti.“

[66] Podle ust. § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody: „Občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se řízení podle tohoto zákona nebo řízení podle jiného právního předpisu, pokud se v něm rozhoduje na základě jednotného environmetálního stanoviska vydávaného namísto povolení kácení dřevin podle § 8 odst. 1 nebo výjimky ze zákazů u památných stromů a zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 odst. 1, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.“

[67] V posuzovaném případě podle názoru soudu po doplněném dokazování před soudem vyplynul jednoznačný závěr, že byly naplněny podmínky ust. § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody, a mělo tak být ještě před vydáním prvostupňového správního rozhodnutí provedeno řízení o výjimce pro zvlášť chráněné druhy živočichů. Bez této výjimky rozhodnutí vůbec nemělo být vydáno, a žalovaný jej měl v odvolacím řízení zrušit a prvostupňovému stavebnímu úřadu měl stanovit povinnost, aby případné rozhodnutí vydal až po pravomocném skončení takového právního řízení.

[68] Podstatnou skutečností pro posouzení toho, zda mělo toto řízení proběhnout, je zjištění, že se zde takoví živočichové nacházejí, a že záměr a stavba je může škodlivě zasáhnout, a to jak při výstavbě, tak i při provozu. Toto stanovisko mj. bylo součástí dokumentace až do doby vydání prvostupňového správního rozhodnutí, počítá s ním výslovně biologické hodnocení Ing. Melichara ke dni 24. 10. 2020 (byť s jeho závěry žalobce nesouhlasí), i souhlas Magistrátu města Brna, odboru životního prostředí, ze dne 9. 6. 2021. Možnost ovlivnění zvlášť chráněných druhů živočichů zmiňuje i téměř po třech letech vydaný souhlas Magistrátu města Brna ze dne 10. 1. 2024, byť se týkal jiného posouzení (souhlas byl vydáván podle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody k zásahu do krajinného rázu), a s argumentací, že záměr mít žádné ovlivnění nebude. Takový závěr podle názoru soudu však v řízení podle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody nepostačuje k tomu, aby bylo odůvodněno neprovedení řízení podle ust. § 56 odst. 1

zákona o ochraně přírody, a jedná se tak pouze o názor úřadu vyslovený v rámci jiného správního řízení.

[69] Výsledek zjišťovacího řízení (rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí, ze dne 26. 2. 2021) existenci zvláště chráněných druhů živočichů vyhodnocuje na straně 13 s tím, že v území byl ověřen výskyt zvláště chráněných druhů obratlovců a dotčen biotop 11 zvláště chráněných druhů živočichů, s tím, že riziko usmrcení existuje v době hnízdění u ptáků a rušení v období výstavby zejména pokud se bude překrývat s obdobím hnízdění, lze očekávat mírně negativní ovlivnění flóry a fauny.

[70] V tomto směru je nutné uvést, že tento závěr nemůže nahrazovat provedení řízení podle ust. § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, když navíc sám vyhodnocuje záměr jako mírně negativní. Již tato skutečnost spíše podporovala závěr o tom, že řízení podle zákona o ochraně přírody mělo být provedeno, a že prvostupňový stavební úřad neměl své rozhodnutí při jeho absenci vydat.

[71] Nic ze shora uvedených stanovisek prvostupňový stavební úřad nerespektoval a rozhodnutí vydal, ač podle názoru soudu situace byla taková, že bylo zjištěno, že se v území zvláště chráněné druhy živočichů vyskytují a záměr na ně bude mít spíš negativní vliv (všechna tato zjištění jsou patrná z podkladů shromážděných ve spise před vydáním prvostupňového správního rozhodnutí). Existenci řízení podle ust. § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny předpokládalo jak biologické hodnocení záměru, tak i souhlas odboru životního prostředí ze dne 9. 6. 2021, nutnost takového řízení pak podle názoru soudu vyplývá i z formulovaného závěru ve výsledku zjišťovacího řízení ze dne 26. 2. 2021. Soud ve spise nenalezl, a vydané rozhodnutí (prvostupňové) se ani nezmiňuje, o žádné jiném kategorickém závěru, který by existenci zvláště chráněných živočichů a možnost škodlivého působení záměru na ně vyloučil takovým způsobem, který nebudí oprávněné pochybnosti o jeho přijetí.

[72] Za takovéto procesní situace podle názoru soudu měl prvostupňový stavební úřad trvat na řádném provedení řízení podle ust. § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody, a pokud nebylo provedeno, vyhovující rozhodnutí pro záměr nemělo být podle stavebního zákona vydáno. Podle názoru soudu všechny skutečnosti v době vydání prvostupňového správního rozhodnutí svědčily spíše pro závěr, že v území se nacházejí zvláště chráněné živočichové, a proto mělo být příslušné správní řízení provedeno.

[73] Takový postup je nezbytný pro zachování práv účastníků řízení. Pokud zákonodárce účastenství spolků (občanských sdružení) ve svém ust. § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody omezil pouze na určité druhy správního řízení, musí být při zjištění, že takové řízení má proběhnout, dána těmto spolkům reálná šance na uplatnění svých stanovisek z hlediska jejich působnosti. Pokud tyto spolky nadále nemají postavení účastníka řízení ve stavebním (územním) řízení, musejí mít při zjištění pravděpodobnosti dotčení ochrany přírody ve vymezeném rozsahu své působnosti možnost uplatnit svá stanoviska v řízení jiném. To mohou učinit pouze jako účastníci řízení. Pokud tyto spolky ze zákona nejsou účastníky stavebního či územního řízení, musejí mít možnost tato práva uplatnit v řízení podle ust. § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody. Proto při zjištění toho, že takové řízení nebylo provedeno, v rámci odvolacího řízení není možné tuto skutečnost

nějak napravit, ale je nutné tuto možnost uplatnění práv spolků autoritativně rozhodnutím stanovit. To podle názoru soudu není možné jinak, než zrušením vydaného stavebního (územního) rozhodnutí s tím, že je nutné, aby nejprve takové správní řízení proběhlo, a až poté je možné znovu posoudit zákonné podmínky pro vydání takového rozhodnutí. Podle názoru soudu tak vyžádání vyjádření k této otázce (ve spise založené a v soudním řízení mnohokrát posuzované vyjádření Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 17. 7. 2023) nemělo mít místa, ale napadené rozhodnutí mělo být zrušeno, neboť všechny okolnosti svědčily pro závěr, že v území se zvláště chránění živočichové nacházejí a záměr se jich může škodlivě dotknout. Soud pak dále se závěrem tohoto vyjádření nesouhlasí, jeho správnost byla podle názoru soudu zpochybněna v soudním řízení doplněným dokazováním, jak bude uvedeno dále, nehledě na to, že i pokud by závěr tohoto vyjádření obstál, měl zaznít v řízení podle ust. § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody. I tak by se s ohledem na shora uvedené jednalo o závažnou procesní chybu, která nerespektovala práva účastníků řízení, a která mohla mít vliv na vydané rozhodnutí.

[74] K samotnému zjištění výskytu zvláště chráněných živočichů a možného škodlivého působení záměru (stavby) na ně soud nejprve odkazuje na shora uvedené odstavce odůvodnění tohoto rozsudku, kdy podle jeho názoru i z obsahu podkladů pro vydání rozhodnutí již v době vydávání prvostupňového správního rozhodnutí bylo patrné, že řízení podle ust. § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody mělo být provedeno. Tento závěr byl pak podpořen doplněným dokazováním před soudem, a to zejména provedení znaleckého posudku znalce RNDr. Vlašina a jeho výsledkem před soudem, z něhož jednoznačně vyplynulo, že v území se zvláště chráněné druhy živočichů nacházejí a že záměr na ně může mít škodlivý vliv. Ačkoliv tento závěr zpochybňoval dr. Farkač zejména ohledně možného dotčení takto zjištěných zvláště chráněných druhů, toto zpochybnění soud nepovažuje pro posouzení věci za příliš podstatné, neboť se spíše jedná o názory této osoby na obsah podané žaloby, tedy spíše právní posouzení, a ve svém závěru nekoresponduje se zjištěním, které je pro posouzení žaloby podstatné. Podstatou věci zde u soudu není zjistit najisto, zda se v území skutečně nacházejí zvláště chráněné druhy živočichů a jak intenzivní bude stavba jako zásah na tyto druhy působit, ale zda zde existuje podložené zjištění o možném dotčení těchto druhů. To podle názoru soudu vyplynulo ze všech podkladů ve správním spise i z doplněného dokazování před soudem, a to i z výpovědi dr. Farkače. Svědci – zaměstnanci odboru životního prostředí Krajského úřadu Jihomoravského kraje - vypověděli, že podkladem pro jejich závěr bylo biologické hodnocení Ing. Melichara, které tuto možnost rovněž připouští. Při hodnocení výpovědi těchto dvou svědků soud uvádí, že smyslem jejich svědecké výpovědi nemohlo být potvrzení správnosti jejich závěru, ale okolnosti, které přímo z jejich písemného stanoviska nebyly patrné, což se před soudem osvětlilo. Navíc je nutné uvést, že z výsledku těchto svědků vyplynulo, že neměli k dispozici celý správní spis (což je v těchto případech obvyklé), a nemohly jim tak být známy okolnosti plynoucí z ostatních podkladů ve správním spise. I jejich výpověď před soudem tak podporuje závěr o tom, že řízení o výjimce podle ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb. mělo být před vydáním rozhodnutí provedeno, když stanovisko tohoto úřadu vycházelo mj. z biologického hodnocení Ing. Melichara, které tuto možnost připouštělo.

[75] Soud tak uvádí, že po doplněném dokazování podle jeho názoru zde byla osvědčena důvodná okolnost o tom, že záměr musí být posouzen jako zásah s možným

škodlivým působením. Proto bylo namístě provést řízení podle ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Jak bylo shora uvedeno, smyslem doplněného dokazování před soudem není kategorický závěr o tom, zda zásah je či není škodlivý ve smyslu zákona č. 114/1992 Sb., to bude až výsledkem příslušného řízení. Smyslem doplněného dokazování bylo zjištění, zda jsou okolnosti, které takovému možnému zásahu svědčí. To podle názoru soudu jednoznačně prokázáno bylo.

[76] Proto je nutné trvat na provedení řízení podle ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb., neboť jenom tímto postupem mohou spolky uplatnit řádně svá účastenská práva a je tak šetřeno právo veřejnosti na příznivé životní prostředí ve smyslu článku 35 Listiny základních práv a svobod, čímž stát naplňuje jeden ze svých deklarovaných úkolů podle článku 7 Ústavy České republiky. Tyto spolky své právo v jiném řízení uplatnit nijak nemohou, proto jim toto právo musí být přiznáno ve speciálním řízení.

[77] Soud se ještě vyjádří ke stanovisku žalovaného ohledně hodnocení podaných závazných stanovisek. Je samozřejmé, že toto stanovisko vyjadřuje odborný náhled jednotlivých správních úřadů na hodnocení záměru z jejich hlediska a zákonné kompetence. To však nemůže znamenat, že by závěry těchto stanovisek nemohly být kriticky přezkoumány. Jinak by jakýkoliv přezkum v odvolacím řízení ztrácel svůj praktický smysl, a omezil by se pouze na formální zjištění, zda závazné stanovisko záměr podporuje či nikoliv. Jenom z tohoto pohledu však věc v odvolacím řízení posuzovat nelze – autoritativní rozhodnutí vydává odvolací správní úřad, a ten tak zodpovídá i za samotné posouzení věci z hledisek posuzovaných závaznými stanovisky. Proto je k námitkám, které jsou v odvolacím řízení proti těmto závazným stanoviskům uplatněny, nutné se nějak vyjádřit, a nepostačí pouhý odkaz na tato účastníky zpochybněná stanoviska (byť vydaná v rámci odvolacího řízení). Správní akt vydává žalovaný, a ten odpovídá za jeho zákonnost.

[78] Soud se dále ještě vyjádří ke stanovení podmínky č. 32 v napadeném rozhodnutí, což je rovněž jeden z žalobních bodů. Každé správní rozhodnutí musí práva a povinnosti účastníkům řízení ukládat ve výroku. Pouze výrok rozhodnutí nabývá v tomto smyslu právní moci a pouze ty povinnosti, které jsou ve výroku uloženy, je možné právně vynucovat. V tomto případě se tak nestalo – povinnosti jsou ve výroku pouze naznačené a uloženy jsou až v odůvodnění rozhodnutí, což je nedostatečné a ve svém výsledku taková povinnost není vynutitelná. Dále soud musí uvést, že i v odůvodnění uloženy povinnosti jsou velmi obecné, vágní, nejsou konkretizovány na záměr a stavbu, a ani kdyby byly uloženy ve výroku, pro tuto svou vadu by neobstály v soudním přezkumu (obstálo by omezení výřezu a kácení dřevin – bod 1, povinnost pod bodem 2 je uložena v rozporu s tím, že neproběhlo řízení podle ust. § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody, proto k ní není nutné zaujímat stanovisko, neboť tímto způsobem tuto povinnost obcházet nelze, bod 3 je naprosto nekonkrétní (není uvedeno, jak má být zvýraznění lan provedeno). Další body se týkají dřevin, které nejsou součástí této části žalobní argumentace.

[79] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu prvního žalobce a dalších žalobců v této části považuje za důvodnou, a proto napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 1, 4 s.ř.s.). Vzhledem k tomu, že důvod nezákonnosti (neprovedení řízení podle zákona č. 114/1992 Sb.) se vztahuje i k prvostupňovému správnímu rozhodnutí, náprava v odvolacím řízení je podle

názoru soudu nemyslitelná, a soud tak zrušil i toto prvostupňové správní rozhodnutí (ust. § 78 odst. 3 s.ř.s.).

Posouzení dalších žalobních bodů žalobců 2 - 6

[80] Vzhledem k požadavku ust. § 309 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, soud uvádí, že další přípustné žalobní body žalobců 2 – 6 nemohou být zatím předmětem jasného posouzení, neboť vada řízení a napadeného rozhodnutí je natolik rozsáhlá, že umístění záměru a povolení stavby bude muset být provedeno znovu s ohledem na výsledek příslušného řízení podle zákona č. 114/1992 Sb., a to podle názoru soudu pravděpodobně i za nutnosti vyžádání nových závazných stanovisek. Proto podle názoru soudu konkrétní žalobní body, které napadají záměr a stavbu v tomto provedení, nemohou reagovat na případné další posouzení stavby. Proto soud konkrétní vypořádání těchto dalších žalobních bodů neprovádí podrobným rozbořem s ohledem na shora zjištěnou závažnou vadu rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo. Až po řádném zákonném postupu bude namíste případně stavbu posoudit znovu s ohledem na výsledek takového řízení. Soud na jednu stranu chápe snahu zákonodárce, aby stavba byla posouzena ihned ze všech hledisek a nedocházelo tak k prodlužování povolovacích procesů z toho důvodu, že jeden žalobní bod je shledán důvodným, takto důvodné však mohou být i jiné žalobní body, jimiž se soudní rozhodnutí nezabývá napoprvé, a hodnotí je až v případném dalším řízení. Na druhou stranu je však nutné uvést, že i účastníci řízení mohou v dalších navazujících řízeních namítat nové žalobní body, toto jejich právo není nijak omezeno, takže pochopitelná snaha o určitou koncentraci řízení nemusí být příliš účinná (žalobní bod nemůže být v soudním řízení odmítnut s poukazem na to, že nebyl uplatněn v řízení dřívějším). V této věci je nutné uvést, že stavba tak, jak byla povolena, nebyla vůbec posouzena z hlediska zákona č. 114/1992 Sb., resp. toto posouzení bylo naprosto nedostatečné, zhusta ve svých důvodech pak zjevně nesprávné, postup jak žalovaného, tak i drážního úřadu tak byl s ohledem na to, co bylo v tomto soudním řízení zjištěno, značně překvapivý. Proto podle názoru soudu taková stavba, jak byla v tomto správním řízení posouzena, stěží může předmětem dalšího právního řízení, aniž by zohlednila namítané zájmy ochrany přírody, budou-li zjištěny. Nicméně soud alespoň stručně další žalobní body posoudí, byť se nejedná o rozhodovací důvod tohoto rozsudku.

[81] Ohledně žalobního bodu 2.2 soud uvádí, že záměr nemusí být vzhledem k jeho charakteru (lanovka) nutně v celé své délce umístěn pouze do ploch určených pro dopravu, z přezkumného závazného stanoviska vyplývá, že je umístována do přípustných ploch (stanice lanové dráhy do ploch stavebních v zastavěné části města - plocha D, plocha pro hromadnou osobní dopravu DH, zvláštní plocha N, samotná lanová dráha je pak vedena nad nezastavěnými plochami, tři pilíře jsou umístěny poblíž lesních komunikací, záměr není v rozporu s funkčními regulacemi). Stanovisko vymezuje záměr a stavbu jako dopravní prostředky, komunikaci, kabinky pak jako vozidla. S tím soud souhlasí, neboť to odpovídá charakteru posuzovaného záměru. Pokud žalobci namítají, že není rozveden pojem „komunikace“, a tím namítají nepřezkoumatelnost, pak podle názoru soudu jsou dostatečně uvedeny další vymezující prvky záměru, který jej konkrétně charakterizují, a které jsou posouzeny. Nikde není ve stanovisku uvedeno, že by záměr měl být posuzován jako pozemní komunikace, což by odporovalo jeho charakteru. Podle názoru soudu jak v závazném, tak v přezkumném závazném stanovisku bylo dostatečně vymezeno, co záměr

obsahuje, do jakých ploch je umisťován, a byl posouzen jeho charakter ve smyslu územního plánování. Byla odůvodněna i veřejná vybavenost stavby a tím tak odůvodněna její přípustnost v daném území.

[82] Ani žalobní bod 2.3 podle názoru soudu není důvodný, přezkumné závazné stanovisko dostatečně konkrétně výpočtem prověřilo záměr a stavbu (prověřena byla výška stanic a mezistanic, která odpovídá charakteru území, kam jsou tyto stavby umisťovány). Soud tyto závěry nepovažuje za nepřezkoumatelné. Část žalobního bodu, kde žalobci namítají velmi obecně, že stavba je umisťována do území, kde nejsou přípustné nadzemní stavby v nestavebních plochách, soud pro velkou obecnost nemůže posoudit, a odkazuje tak na shora provedené posouzení umístění staveb stanic a mezistanic lanovky do příslušných ploch a tří pilířů lanovky. Žalobci neuvádějí, která z těchto částí stavby má vymezení ploch porušovat.

[83] K žalobnímu bodu 2.4. soud uvádí, že výška budov byla v závazném stanovisku konkrétně posouzena, skutečnost, že v něm není uveden cíl studie podle názoru soudu nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost. Ohledně namítané plochy č. 36 Pisárecká – ta je ve stanovisku posouzena, hodnocena je jako součást nestabilizovaného území, kde stávající výškovou hladinu zástavby lze zvyšovat nebo ji nově definovat, maximální hodnota výšky budov po hřeben střechy je 19,6 metru, z výkresu C.1 je patrná výška budovy 12 metrů. Žalobci takové posouzení v žalobě napadají s tím, že většina této plochy spadá do chráněných krajinných prvků, což dokládají výřezem z výkresu C.1., a tedy nikoliv do nestabilizovaného území. K této skutečnosti (námitce) v přezkumném závazném stanovisku není nic uvedeno, soud v odvolání žalobců přímo tuto konkrétní námitku týkající se této plochy nenalezl. Vzhledem k výroku tohoto rozsudku tak soud tuto skutečnost pouze konstatuje, neboť sama o sobě nemá vliv na výrok tohoto rozsudku s tím, že v dalším řízení je nutné k této skutečnosti zaujmout stanovisko, pokud bude zpochybněna.

[84] K žalobnímu bodu 2.5 soud uvádí, že pokud závěr z přezkumného závazného stanoviska vychází z toho, že záměrem a stavbou se nezmenší plocha veřejného prostranství, jak uvádí žalobce v žalobě, jedná se o závěr, který respektuje charakter záměru. Skutečnost, kterou žalobci namítají, že veřejná doprava není bezplatná, a mezistanice tak nemůže naplnit požadavek obecného užívání, je podle názoru soudu pro toto posouzení nevýznamná a nevypovídá nic o charakteru záměru z hlediska územního plánování.

[85] K žalobnímu bodu 2.6 (námitka umístění stavby v rozporu s ochranou nezastavěného území) soud uvádí, že ten byl v přezkumném závazném stanovisku hodnocen s ohledem na konkrétní záměr. Podle názoru soudu v tomto závěru byly zváženy různé veřejné zájmy (lepší dostupnost Universitního kampusu Bohunice a Fakultní nemocnice Bohunice a areálu BVV a Riviéry, nebudou s ním spojena rizika s ohledem na životní prostředí, záměr nemá potenciál změnit ani významně ovlivnit stávající charakter a hodnoty v území, neomezí využitelnost navazujícího území), nejedná se tak o libovůli v rozhodování. Závěr o přípustnosti stavby tak z hlediska územního plánování podle názoru soudu odůvodněn konkrétně byl a žádný rozpor s judikaturou soud neshledal. Námitky žalobců, že v území nebyl identifikován veřejný zájem či

bagatelizování stavby na tři podpěrné sloupy, jsou podle názoru soudu jejich názorem, který nekoresponduje se shora uvedeným závěrem, který však byl učiněn v souladu se zákonem. Tento žalobní bod tak soud nepovažuje za důvodný, kromě poslední části, která je vyhodnocena u žalobní argumentace prvního žalobce.

[86] K žalobnímu bodu 3.1 soud odkazuje na hodnocení provedené u žalobní argumentace prvního žalobce, tento žalobní bod i ve vztahu k žalobcům tak soud považuje za důvodný.

[87] K žalobnímu bodu 3.2 (zásah do krajinných prvků) soud uvádí, že podle jeho názoru tento zásah v závazném stanovisku ze dne 28. 6. 2023 odůvodněn je. Stavba byla posouzena, žalobní argumentace se koncentruje do námitky, že příslušný úřad považuje za danou skutečnost, že stavba bude umístěna, s čímž žalobci nesouhlasí. To ale podle názoru soudu neodpovídá smyslu vydání tohoto stanoviska, které musí reagovat na navrhovanou stavbu a z tohoto předpokladu vycházet. Stále se jedná o posouzení umístění nového záměru, takže je nutné posoudit právě tento záměr. To se v daném případě stalo, v odůvodnění závazného stanoviska jsou pak uvedeny konkrétní skutečnosti, které byly posouzeny. Pokud žalobci nesouhlasí se závěrem, že v lese bude dotčen prvek ve výměře 75 m², pak podle názoru soudu to koresponduje s podklady pro rozhodnutí a odpovídá skutečnosti, tedy toho, v jakém rozsahu v případě lesa dojde k samotnému zásahu do krajinného prvku lesa. K porušení procesních práv žalobců v tomto smyslu tak podle názoru soudu nedošlo.

[88] Žalobní bod 3.3 (zásah do krajinného rázu) soud rovněž nepovažuje za důvodný (v řízení se jedná o souhlas příslušného úřadu ze dne 10. 1. 2024). Stavba v tomto směru byla konkrétně posouzena, byly uvedeny důvody, ze kterých považuje tento úřad zásah za přiměřený. K hodnocení skutkového stavu soud odkazuje na předchozí odstavec – podle názoru soudu je posuzován záměr (stavba), o jejíž povolení se jedná. Odůvodnění tak musí tuto stavbu posoudit z hledisek zásahu do krajinného rázu, nikoliv vycházet z toho, že stavba nebude provedena. Žalobci věcně nesouhlasí s tímto posouzením, nicméně podle názoru soudu posouzení bylo provedeno, byly uvedeny konkrétní důvody, proč je zásah považován za přípustný, a žádné vybočení či libovůli v rozhodování tak soud v odůvodnění nespátřuje. Záměr byl posouzen konkrétně i s ohledem na území, kde má být umístěn, proto ani v tomto směru soud žádnou namítanou nedostatečnost odůvodnění nespátřuje. Podle názoru soudu tak žádná veřejná subjektivní práva žalobců tímto postupem nebyla porušena.

[89] V žalobním bodě 3.4 žalobci namítají rozpor s ochranou zemědělského půdního fondu (potvrzující závazné stanovisko ze dne 10. 8. 2023). Soud ani tento žalobní bod nemá za důvodný, neboť v důvodech odkázal tento úřad na prvostupňové závazné stanovisko, což je věc obvyklá a sama o sobě nezpůsobuje nepřezkoumatelnost stanoviska. Žalobci v žalobě neuvádí žádné své konkrétní veřejné subjektivní právo, které by vydáním tohoto závazného stanoviska bylo vůči nim porušeno.

[90] Další část žalobních bodů se týká tvrzeného nepřiměřeného zásahu do práv žalobců (část žaloby členěná do čtvrté části žalobních bodů).

[91] V žalobním bodě 4.1 žalobci nesouhlasí s umístěním stavby a namítají nepřiměřený zásah do svého soukromí. Podle názoru soudu rozhodnutí (jak napadené, tak prvostupňové) tuto okolnost dostatečně odůvodnilo s ohledem na konkrétní parametry záměru a stavby, včetně jejího provozu. V tomto směru je nutné upozornit, že téměř každý záměr se dotýká práv a zájmů sousedů, to však není důvod pro to, aby nebyl povolen. Pokud drážní úřad vycházel ze vzdálenosti 60 metrů od nemovitostí žalobců a tuto skutečnost hodnotil, podle názoru soudu hodnotil tuto skutečnost s ohledem na místní poměry. Další námitky směřují do odůvodnění napadeného rozhodnutí, které rekapitulovalo proběhlé řízení, včetně vydaných závazných stanovisek. Ačkoliv i pro soud je část odůvodnění napadeného rozhodnutí týkající se intimity žen či mužů nesrozumitelná, nezpůsobuje to podle názoru soudu samotnou nedostatečnou přezkoumatelnost další argumentace. V samotné žalobní argumentaci žalobci znovu poukazují na území a provoz stavby, to však podle názoru soudu posouzeno bylo, přičemž soud nevidí nic nezákonného v tom, že žalovaný odkázal na odůvodnění jiných závazných stanovisek i předloženou dokumentaci. Podstata námitky tak podle názoru soudu vypořádána byla s ohledem na to, jaká stavba je povolována i s ohledem na to, jaký bude provoz této stavby.

[92] V žalobním bodě 4.2 žalobci namítají zásah do práva na ochranu zdraví obyvatel (potvrzující závazné stanovisko ze dne 30. 11. 2023, v žalobě mylně uvedené datum vydání 6. 6. 2023, které označuje žádost žalovaného o změnu nebo potvrzení závazných stanovisek Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje). Tento souhlas vyšel ze závěru, že namítané pozemky jsou v katastru nemovitostí vedeny jako zemědělské pozemky, proto podle ust. § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. se na ně nevztahují hlukové limity, resp. nejsou chráněným venkovním prostorem. Tento závěr z odůvodnění tohoto stanoviska však neobstojí k pozemku parc. č. 1340/23, který je evidován jako ostatní plocha – zeleň, čímž nesplňuje definici zemědělského pozemku podle těch kritérií, které uvedlo ministerstvo zdravotnictví v odůvodnění svého stanoviska (pozn. soudu – tento pozemek je ve spoluvlastnictví žalobců). V tomto směru je tak závěr neodůvodněný. Ohledně pozemku parc. č. 1338/1, ten je podle závěru ministerstva zdravotnictví evidován jako trvalý travní porost, tedy definici zemědělského pozemku splňuje. V tomto směru soud shledává tuto část žalobního bodu důvodnou. Pokud žalobci uvádějí, že poznámky pod čarou nejsou normativní, pak to podle názoru soudu neznamená, že by se nemohly použít. V tomto směru sám zákon vymezuje chráněný venkovní prostor s výjimkou zemědělského pozemku, přičemž odkazuje na v poznámce pod čarou na katastrální zákon, který dále definici zemědělského pozemku vymezuje. Jedná se tak sice o poznámku pod čarou, která však blíže upřesňuje definici již provedenou zákonem č. 258/2000 Sb., a která z faktického hlediska zákonnou úpravu respektuje. Proto soud samotné vymezení pozemku jako zemědělského na základě poznámky pod čarou považuje za zpřesnění samotné zákonné definice, která ji pouze rozvíjí, aniž by sama o sobě měla přímý normativní obsah (resp. by sama tato poznámka pod čarou vymezovala práva a povinnosti bez vztahu na samotný text právní normy).

[93] Pokud žalobci v tomto směru poukazují na to, že fakticky tyto pozemky jsou využívány k rekreaci, pak podle názoru soudu je podstatné, jak jsou tyto pozemky vedeny v katastru nemovitostí, neboť tuto skutečnost zákon č. 258/2000 Sb. hodnotí (sám zákon odkazuje na katastrální zákon vymezením zemědělského pozemku, který zase

pozemky v evidenci rozděluje podle toho, jak jsou v katastru vedeny). Soud tak souhlasí s žalovaným, že podstatnou skutečností pro hodnocení charakteru pozemku je tak stav, který je veden v katastru nemovitostí, a pokud tento stav odpovídá definici zemědělského pozemku, ust. § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., pak se na takový pozemek toto zákonné ustanovení nevztahuje.

[94] Pokud žalobci poukazují na hlukovou studii, pak v žalobě zjevně uvádějí argumenty, které se týkají jiné osoby, nikoliv svého veřejného subjektivního práva. Proto k této části žalobní argumentace soud nemůže přihlížet, neboť žalobci ji nemohou za jiného uplatňovat v soudním řízení správním.

[95] V dalším žalobním bodě žalobci napadají nedostatečnou dopravní infrastrukturu (žalobní bod 4.3). Žalobci napadají závěr o tom, že stavba nebude turistickou atrakcí, ale součástí veřejné dopravy (toto vymezení uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, jedná se o citaci z přípisu odboru dopravy Magistrátu města Brna ze dne 30. 6. 2023). Podle názoru soudu vyhodnocení stavby jako součástí veřejné dopravy odpovídá jejímu charakteru a plánovanému provozu, tedy z hlediska hodnocení nutnosti dopravní infrastruktury je z ní možné vycházet. Samotná stavba z tohoto hlediska pak byla hodnocena byla (strana 37 – 38 odůvodnění napadeného rozhodnutí), přičemž soud souhlasí s tím, že se bude jednat o stavu systému veřejné dopravy. Námitka nedostatečného vypořádání tak podle názoru soudu není namístě.

[96] V žalobním bodě 4.4 žalobci namítají možné obtěžování světelnými imisemi. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný vyšel ze zjištění, že veřejné osvětlení v ulici Netroufalky a osvětlení areálů a budov nacházejících se v bezprostřední blízkosti bytů vytvářejí mnohem větší světelnou zátěž než představuje provoz lanové dráhy. Žalobci napadají tento závěr, že není dostatečně odůvodněn. Podle názoru soudu není nutné, aby žalovaný přímo konkrétně uváděl v odůvodnění rozhodnutí, jaké konkrétní veřejné osvětlení měl na mysli, pokud konkrétní stavba veřejného osvětlení nebyla zpochybňována, totéž je pak možné uvést i k době, kdy veřejné osvětlení je provozováno (i v zimních měsících). Podle názoru soudu žalobci ani v žalobě konkrétně neuvádějí, co by na shora uvedeném závěru žalovaného nemělo odpovídat skutečnosti. Pokud žalobci uvádějí, že sloupy stavby dosahují větší výšky než sloupy veřejného osvětlení, pak tím ještě nenapadají závěr o tom, že dosavadní veřejné osvětlení představuje již dostatečnou světelnou zátěž, než kterou bude představovat stavba. Ohledně námitky fotosenzitivní epilepsie soud uvádí, že podle jeho názoru fakticky tato argumentace byla vypořádána závěrem o dosavadní světelné zátěži v území.

[97] V žalobním bodě 4.5 žalobci namítají nedostatečné vypořádání zvýšení počtu osob v území. Podle názoru soudu tato námitka nebyla nevypořádána, žalobci neuvádějí, co přesně touto námitkou v řízení napadají, v tom soud souhlasí s žalovaným. Pokud uvádějí, že v území dojde k vyššímu počtu osob, pak taková skutečnost je samozřejmá a je spojena s povolením téměř každé stavby. Pokud záměr - stavba splňuje požadavky na umístění v území, může být umístěna. Žalobci v tomto žalobním bodě neuplatňují žádnou argumentaci v tom smyslu, co konkrétně napadají, kromě obecné konstatace počtu osob, které budou lanovku užívat. To posouzeno bylo v samotném povolení, ve všech závazných

stanoviscích tato skutečnost není nijak bagatelizována, a jednotlivá stanoviska i rozhodnutí z ní vycházejí.

[98] V žalobním bodě 4.6 žalobci namítají nedostatečné vypořádání své argumentace ohledně výhledu a vzhledu stavby. V obecné rovině je nutné souhlasit s žalovaným, že vlastník nemovitosti nemá obecně právo na výhled, tedy jinými slovy řečeno každý musí počítat s tím, že pokud v zastavitelné části území bude umístěna nějaká stavba, může dojít ke zhoršení výhledu či ke změně krajiny. Nicméně podle názoru soudu vypořádání žalovaného na straně 38 – 39 napadeného rozhodnutí je velmi obecné a víceméně jen popisné, nereaguje však na argumenty uvedené v odvolání týkající se charakteru lokality. V tom je tento žalobní bod důvodný.

[99] V žalobním bodě 4.7 žalobci namítají, že dojde k podstatnému snížení hodnoty jejich nemovitých věcí. Podle názoru tento žalobní bod je velmi obecný, jehož vypořádání může být shodné s žalobním bodem 4.5 – pokud je v území umístěna stavba, která zde umístěna být může, pak se jedná o přípustný zásah, který musí ostatní sousední vlastníci strpět, a s nímž museli počítat. Pro velkou obecnost tohoto žalobního bodu se k němu soud nebude dále vyjadřovat.

[100] V poslední části žalobních bodů žalobci nejprve napadají, že stavební úřad upustil od ústního jednání a ohledání na místě (žalobní bod 5.1). Žalobci se k tomuto žalobnímu bodu dovolávají zejména rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2014, čj. 2 As 88/2012-64 (v žalobě uvádějí číslo jednací rozsudku 2 As 88/2012-71, rozsudek takového čísla jednacího se v databázi NSS nenachází). V této věci byl odůvodněn postup (výjimka z pravidla) stavebního úřadu na straně 39 – 40 napadeného rozhodnutí tím, že stavební úřad je stavebním úřadem všech dopravních staveb na území statutárního města Brna, nad nimiž vykonává dozor, povoluje je, stejně jako jejich provoz, a že předložená dokumentace stavbu dostatečně popisuje. Soud v hodnocení tohoto žalobního bodu uvádí, že takto odůvodněná výjimka z pravidla (při respektu ke shora uvedené judikatuře) není příliš dostatečná ani přesvědčivá. Ač může být stavebnímu úřadu známa obecně dopravní situace v lokalitě, nelze přehlédnout, že v tomto případě se jedná o stavbu naprosto pro Brno novou, s jejíž výstavbou a následným provozem může mít speciální stavební úřad v Olomouci stěžejní zkušenosti. Proto takto odůvodněný postup považuje u této stavby soud za nedostatečný.

[101] V žalobním bodě 5.2 žalobci namítají, že závazná stanoviska byla vydána vyloučenými osobami (poukazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, sp. zn. 3 As 60/2013). V dané věci je nutné upozornit, že zákonné podmínky tzv. systémové podjatosti byly nejprve změněny v zákonné úpravě, na což reagovala pozdější judikatura (z nejnovější soud, stejně jako žalovaný na straně 41 odůvodnění napadeného rozhodnutí, odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. srpna 2023, čj. 6 As 52/2023-127, který výslovně navazuje na dřívější judikaturu založenou především na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu 1 As 89/2010-119, tento rozsudek pak posuzoval velmi podobnou situaci rozhodnutí speciálního stavebního úřadu pro stavbu silnice). Samotné východisko stavebního úřadu, že existence pracovního poměru není důvodem pro pochybnosti o podjatosti oprávněné úřední osoby, je tak podle názoru soudu správná a respektuje judikaturu. Soud nemůže souhlasit s názorem žalovaného na straně 41

odůvodnění napadeného rozhodnutí, že případná námitka podjatosti měla směřovat do jiných řízení a nemá místa v řízení u drážního úřadu. Taková argumentace námitku podjatosti zcela vyprazdňuje – závazná stanoviska se v žádných jiných správních řízeních, v nichž by měli žalobci postavení účastníka řízení, nevydávají. Správní řízení je v tomto případě jedno a jím je posouzení žádosti stavebníka. Proto námitku podjatosti případně musí posoudit ten správní úřad, který rozhodnutí vydává, jímž je v tomto případě stavební úřad (tedy ve smyslu obecného označení úřadu). Ten vydává společné povolení, a ten má pravomoc o nich rozhodnout. Jinak nelze právo účastníka řízení podle názoru soudu uplatnit. Na druhou stranu soud uvádí, že souhlasí se závěrem žalovaného, že skutečnost, kterou žalobci jako důvod podjatosti uvádějí v odvolání a žalobě, by sama o sobě pravděpodobně důvodem podjatosti nebyla, a to s ohledem na žalovaným uváděný rozsudek Nejvyššího správního soudu, i s ohledem na míru konkretizace těchto námitek (která není předmětem žalobního tvrzení). S ohledem na shora uvedené má soud tento žalobní bod za částečně důvodný.

Odůvodnění nákladových výroků

[102] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalobci byli ve věci úspěšní, náleží jim náhrada nákladů řízení. U prvního žalobce se tato náhrada skládá ze zaplaceného soudního poplatku (3 000 Kč), soudního poplatku z podaného návrhu na odkladný účinek žaloby (1 000 Kč). Jiné náklady řízení první žalobce neuplatňoval.

[103] U druhého a třetího žalobce se náhrada nákladů řízení skládá ze zaplaceného soudního poplatku (2 x 3 000 Kč), a z odměny za zastupování advokátem za dvě osoby, snížené o 20% (§ 7, 9, 11 a 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), a to při hodnotě 3 100 Kč za jeden úkon a 300 Kč za jeden režijní paušál. Úkony jsou tvořeny převzetím věci, sepsáním žaloby, a účastí u tří ústních jednání (20. 6. 2024, 15. 8. 2024, 25. 9. 2024), celkem tedy 5 úkonů právní služby. Odměna je dále tvořena náhradou za promeškaný čas celkem v rozsahu 36 započatých půlhodin, tj. celkem částka 1 440 Kč snížená na dvě pětiny s ohledem na zastupování ostatních žalobců (advokát má sídlo mimo obvod městského soudu). Dále byla odměna za zastupování advokátem, režijní paušál a náhrada za promeškaný čas zvýšeny o základní sazbu daně z přidané hodnoty, neboť advokát je plátcem této daně a na jeho straně tak vzniká k přijetí zdanitelného plnění. Dále náleží žalobcům náhrada za cestovné advokáta do místa konání jednání v Praze z Brna a zpět, a to v celkové výši 966 Kč snížené na dvě pětiny s ohledem na zastupování ostatních žalobců (cestovné je tvořeno jízdným ve vlaku Českých drah v druhé cestovní třídě na trase Brno – Praha – Brno), což žalobci prokázali kopií jízdenky právního zástupce. Odměna advokáta, režijní paušál a náhrada za promeškaný čas jsou zdanitelným plněním advokáta, neboť ten prokázal, že je plátcem daně z přidané hodnoty, soud tak přiznal zákonnou sazbu této daně z těchto položek ve výši 5 825,40 Kč. Soudní poplatek a cestovné zdanitelným plněním nejsou, proto u nich daň z přidané hodnoty přiznána nebyla.

[104] U čtvrtého a pátého žalobce je výpočet přisouzené částky náhrady nákladů řízení totožný jako v předchozím odstavci.

[105] U šestého žalobce činí rozpis nákladů řízení následující částky při tomtéž způsobu výpočtu (soudní poplatek, pět úkonů právní služby a pět režijních paušálů, daň z přidané hodnoty) – odměna (snížená o 20% podle ust. § 12 odst. 4 advokátního tarifu) - 3100 Kč x 5 + 21% DPH, režijní paušál - 300 Kč x 5 + 21% DPH, soudní poplatek - 3000 Kč, cestovné 482 Kč, náhrada za promeškaný čas za 36 půlhodin ve výši 720 Kč snížená na jednu pětinu z důvodu ostatních zastupovaných účastníků, DPH 21% : 3 070,20 Kč.

[106] Zúčastněným osobám soud žádnou povinnost neukládal, náklady řízení jim tak nemohly vzniknout (ust. § 60 odst. 5 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. v případě, kdy městský soud rozhodoval po zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřipustná, mimo situaci, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 25. září 2024

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu